

Podlaskie Wieści Oświatowe

Nr 6 (197)

ISSN 1509-3336

czerwiec 2017

Biblioteki Pedagogiczne CEN proponują nowości

W numerze:

Reforma Oświaty

Zmiany w zakresie wychowania w szkołach 4

Oddziały i szkoły sportowe 4

Zmiany w zakresie wsparcia dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi 5

Nowelizacja ustawy o Systemie
Informacji Oświatowej 6

Upowszechnianie czytelnictwa

Szelest papieru czy dźwięk? 9

„Wychowanie przez czytanie” - realizacja projektu
edukacyjnego w Przedszkolu Samorządowym nr 82
w Białymstoku 10

Zaczytane przedszkole 11

Wychowanie

Wychowanie podstawą troski o człowieka 12

Nie pal przy mnie 13

Współczesne wychowanie patriotyczne-
rozstrzygnięcie II edycji Wojewódzkiego Konkursu
Historycznego „Z miłości do niepodległej
ojczyzny... życie i działalność gen. Władysława
Andersa (1892-1970)” 16

Informacje

Podsumowanie Wojewódzkich Konkursów
Przedmiotowych przeprowadzonych w szkołach
podstawowych i gimnazjach w roku szkolnym
2016/2017 19

Wypoczynek letni dzieci i młodzieży
w 2017 roku 23

IX Edycja Ogólnopolskiej Olimpiady
„Myśli Jana Pawła II” 24

Dlaczego warto zdobyć certyfikat
językowy? 25

III Festiwal Tańca „Po prosy tu tańcz” 26

w Białymstoku

Praca przedszkola. Wybrane zagadnienia teoretyczne, praktyczne i organizacyjne / red. naukowa Zbigniew Ostrach - Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”, 2016

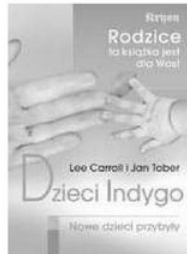
Książka porusza problematykę edukacji przedszkolnej od strony pedagogicznej i formalno-prawnej. Zawarte informacje i problemy są, interesujące poznawczo, mogą być wykorzystane w praktyce. Czytelnik znajdzie tu wszystkie informacje o niezbędnym wyposażeniu, organizacji dnia i zajęć, roli zabawy w pracy przedszkola, właściwym zaplanowaniu i zagospodarowaniu przestrzeni przedszkola, planowaniu działań pedagogicznych. Artykuły napisane są językiem przystępnym, powołują się na obszerną bibliografię. Może okazać się przydatną lekturą dla osób pragnących prowadzić praktykę przedszkolną, dla nauczycieli wychowania przedszkolnego, studentów pedagogiki czy rodziców, którym uświadomi, jak ważną rolę pełni przedszkole w rozwoju ich dzieci.

Rozwijanie mądrości w praktyce edukacyjnej. Scenariusze zajęć dla młodzieży / Elżbieta Plóciennik - Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2016

Jest to kolejna publikacja w ramach serii „Edukacja dla mądrości”, która została zainspirowana publikacjami amerykańskiego psychologa Roberta J. Sternberga. Zawiera materiał teoretyczny oraz przykłady sytuacji edukacyjnych służących rozwijaniu inteligencji analitycznej, twórczej, praktycznej, refleksyjności, myślenia dialogicznego i dialektycznego oraz propozycje konkretnych ćwiczeń. Czytelnik znajdzie w niej zestaw scenariuszy zajęć do pracy z młodzieżą. Ponadto poradnik uzupełniający karty pracy. Celem książki jest wskazanie nauczycielom, wychowawcom i rodzicom sposobów, jak organizować młodzieży warunki do rozwijania zdolności sprzyjających mądrym myśleniu i działaniu.

w Suwałkach

Dzieci Indygo: nowe dzieci przybyły / Jee Carroll i Jan Tober. - Kraków: Wydawnictwo JEG, 2016.

Książka jest wprowadzeniem do tematu o dzieciach „Indygo”. Została napisana z myślą o rodzicach, opiekunach i nauczycielach, którzy w głównej mierze odczuwają zmiany, jakie zachodzą w zachowaniu dzieci. Autorzy całą wiedzę zebraną z własnych obserwacji, doświadczeń rodziców, uwag i obserwacji nauczycieli przekazali w formie książki. Jej celem jest zaprezentowanie szerokiego spektrum różnego rodzaju problemów, jakie napotykają obecnie rodzice i nauczyciele w wychowaniu dzieci. Zachowanie dzieci, które rodzą się obecnie nie przystaje do stereotypu zachowania dziecka, który mamy wykształcony. My, dorośli, potrzebujemy otworzyć się na wszystkie zachodzące zmiany i szybko uczyć się, by rozumieć dzisiejsze dzieci.

Dokumentacja dyrektora przedszkola: zarządzanie, kadry, bezpieczeństwo: placówki publiczne i niepubliczne / Agnieszka Kosiarska. - Warszawa: Wydawnictwo Wiedza i Praktyka, 2016.

Publikacja dotyczy różnych aspektów działalności placówki w pracy dyrektora, jak i pracowników przedszkola. Książka wyczerpująco omawia, jak sporządzić dokumenty, które stosuje się zarówno w przedszkolach publicznych, jak i w niepublicznych. Podzielono je na trzy zakresy: zarządzanie i organizacja przedszkola, kadry i płace, bezpieczeństwo i opieka. Każdy zakres podzielony został na mniejsze jednostki umożliwiające posegregowanie dokumentacji według określonych tematów. Opracowanie omawia najważniejsze dokumenty obligatoryjnie sporządzane w przedszkolach w odniesieniu do wymienionych zakresów działalności oraz niektóre dokumenty fakultatywne, które mogą być stosowane przez dyrektora i pozostałych pracowników placówki.

**Oprac. Barbara Rutkowska,
Elżbieta Korzeniecka**

Miesięcznik Kuratorium Oświaty w Białymstoku Rynek Kościuszki 9, 15-950 Białystok
tel. (85) 748 48 48, fax (85) 748 48 49, e-mail: kuratorium@kuratorium.bialystok.pl, www.kuratorium.bialystok.pl

Skład kolegium redakcyjnego: Bożena Arłukiewicz, Maryla Boćkowska, Grażyna Czyżewska, Dariusz Daniluk, Jolanta Górka, Tadeusz Halicki, Maritta Kossakowska, Jolanta Broda, Anna Mózdyńska, Marek Onosko, Lucja Orzechowska, Krzysztof Ostrowski, Maria Pawełko, Barbara Pietraszuk, Alicja Witkowska.

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania nadesłanych tekstów i zmiany tytułów, nie odpowiada za treść zamieszczonych reklam i ogłoszeń.

Skład i druk: Drukarnia ARES s.c. R. i A. Józefowicz, ul. Włociańska 58, 15-199 Białystok, tel. 856 754 305, e-mail: andrzej@aresdruk.pl, www.aresdruk.pl **Nakład:** 800 egz

Szanowni Państwo Dyrektorzy, Nauczyciele i Pracownicy szkół, przedszkoli oraz placówek oświatowych w województwie podlaskim

W kwietniowym numerze Podlaskich Wieści Oświatowych przedstawiłam Państwu stan wdrażania reformy edukacji w województwie podlaskim oraz związaną z tym strategię informacyjną prowadzoną przez Kuratorium Oświaty w Białymstoku. W bieżącym wydaniu, które jest ostatnim w roku szkolnym 2016/2017 przedstawię podsumowanie najważniejszych zadań wynikających z reformy systemowej zrealizowanych przez kuratorium. Ponadto, w numerze publikujemy min. informacje nt. wsparcia dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zmian w zakresie wychowania w szkole, a także w zakresie zmian w Systemie Informacji Oświatowej.

Szanowni Państwo, zakończony został proces opiniowania uchwał w sprawie planu sieci szkół, niżej przedstawiam jego podsumowanie wraz z informacją o działaniach wojewody podlaskiego podjętych w ramach nadzoru legalnościowego.

1. Uchwały ostateczne

Wszystkie samorządy zadeklarowały podjęcie uchwał ostatecznych o nowej sieci szkół wyjątek stanowią Rada Gminy Zbójna i Miasto Zambrów.

Wykaz jednostek samorządu terytorialnego, które nie podjęły uchwał w sprawie dostosowania sieci szkół do nowego ustroju szkolnego oraz ich planowane działania:

Gmina Nowinka

Organ wykonawczy JST podał do publicznej wiadomości informację w sprawie planu sieci szkół (art. 211) – zarządzenie Nr 28/17 Wójta Gminy Nowinka z dnia 3 kwietnia 2017 r.

Powiat kolneński

Organ wykonawczy JST nie podał do publicznej wiadomości informacji w sprawie planu sieci szkół – planowany termin podania informacji: sierpień 2017 r.

Gmina Śniadowo

Organ wykonawczy JST nie podał do publicznej wiadomości informacji w sprawie planu sieci szkół, opracowany został projekt informacji, która będzie upubliczniona w najbliższym czasie.

Gmina Zabłudów

Organ wykonawczy JST nie podał do publicznej wiadomości informacji w sprawie planu sieci szkół, aktualnie informacja jest przygotowywana, planowane jest jej podanie do publicznej wiadomości w przyszłym tygodniu.

Gmina wiejska Wysokie Mazowieckie

Organ wykonawczy JST nie podał do publicznej wiadomości informacji w sprawie planu sieci szkół, wojewoda podlaski stwierdził nieważność uchwały w sprawie sieci szkół w całości w związku z brakiem opinii związków zawodowych (rozstrzygnięcie nadzorcze z dnia 28 kwietnia 2017 r.).

2. Nadzór legalnościowy wojewody

Wojewoda podlaski wydał rozstrzygnięcia nadzorcze w stosunku do 9 uchwał rad gmin/powiatów.

W przypadku następujących uchwał rad: gminy Sokółka, gminy miejskiej Sejny, gminy Sidra, gminy Sztabin, powiatu M. Białystok oraz powiatu augustowskiego wojewoda stwierdził nieważność uchwał w części w związku z przekroczeniem upoważnienia ustawowego (wskazanie w uchwałach rad gmin: Zawady, Grodzisk i wiejskiej Wysokie Mazowieckie wojewoda stwierdził nieważność uchwał w całości w związku z brakiem przekazania uchwał do zaopiniowania związkom zawodowym).

Zakończyliśmy też proces opiniowania arkuszy organizacji pracy przedszkoli, szkół i placówek – zadanie, które po blisko dziewięciu latach ponownie realizowane jest przez Kuratora Oświaty. W związku z tym przedstawiam krótkie podsumowanie.

Podlaski Kurator Oświaty zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt. 10b ustawy z

dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943 – tekst jednolity ze zm.), zaopiniował pod względem zgodności z prawem arkusze z samorządów gminnych, powiatowych i wojewódzkiego, łącznie 136. W tym 34 opinie bez uwag i 102 opinie ze wskazaniem nieprawidłowości.

Najczęściej formułowane przez Kuratorium Oświaty uwagi i zastrzeżenia dotyczyły:

- a) braku dokumentów (informacji), które potwierdzałyby kwalifikacje nauczyciela do prowadzenia określonych zajęć,
- b) nieprawidłowej tygodniowej liczby godzin,
- c) nieprawidłowego oznaczenia kwalifikacji,
- d) nieprawidłowego przydziału godzin dyrektora w zawodach,
- e) nieuwzględnienia godzin zajęć rewalidacyjnych dla ucznia niepełnosprawnego,
- f) niezgodności szkolnego planu nauczania z ramowym planem nauczania,
- g) braku podziału uczniów na grupy na zajęciach obowiązkowych,
- h) liczby godzin w cyklu kształcenia.

Samorządy otrzymały dokładne informacje nt. arkuszy szkół i placówek, dla których są one organem prowadzącym. Informacje te powinny służyć zaplanowaniu pracy przedszkoli, szkół i placówek oświatowych w sposób właściwy w roku szkolnym 2017/2018.

Serdecznie dziękuję wszystkim Państwu za rzeczową współpracę oraz wysiłek poniesiony w procesie wdrażania reformy oświatowej.

Mija kolejny rok szkolny, w którym warto było wspólnie podejmować wyzwania i osiągać cele. W związku z tym wszystkim Pracownikom oświaty oraz Samorządowcom serdecznie dziękuję za dotychczasową współpracę. Nauczycielom w szczególności dziękuję za wysiłek podczas codziennego budowania wartości młodych ludzi. Życzę Państwu zadowolenia z tegorocznych dokonań oraz radości z wypoczynku, którego czas właśnie nadchodzi.

Uczniom dziękuję za całoroczną pracę. Życzę bezpiecznych, ciekawych wakacji, dobrej zabawy i poczucia humoru nawet w deszczowe dni (oby w wakacje nie było ich zbyt wiele).

Jadwiga Mariola Szczypiń
Podlaski Kurator Oświaty

Zmiany w zakresie wychowania w szkołach

*„W wychowaniu chodzi właśnie o to,
ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem
- o to, ażeby bardziej był, a nie tylko więcej miał;
aby więc poprzez wszystko, co ma, co posiada,
umiał bardziej i pełniej być człowiekiem,
to znaczy, ażeby również
umiał bardziej być
nie tylko z drugimi, ale i dla drugich”*
Jan Paweł II

Pierwszym miejscem, gdzie rozpoczyna się proces wychowania, jest dom rodzinny. W rozwoju dzieci i młodzieży ważną rolę odgrywa również szkoła. Uczniowie spędzają w niej przeciętnie w ciągu każdego dnia wiele godzin, często więcej, niż w domu. Szkoła wspiera więc rodziców w wychowaniu ich dzieci. Pomaga uczniom m.in. w kształtowaniu odpowiedniej postawy społecznej, moralnej. Wychowanie dzieci stanowi więc nieodłączną część wszelkiej działalności każdego nauczyciela.

Wraz z wprowadzaną reformą oświaty kładzie się nacisk na proces wychowania.

Wprowadzona została po raz pierwszy definicja wychowania rozumianego jako wspieranie dziecka w rozwoju ku pełnej dojrzałości fizycznej, emocjonalnej, intelektualnej, duchowej i społecznej, które powinno być wzmocnione i uzupełnione przez działania z zakresu profilaktyki proble-

mów dzieci i młodzieży (art. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 roku Prawo Oświatowe - Dz.U. z 2017 r. poz. 59 z późn. zm.).

Zwiększono rangę oddziaływań wychowawczych i profilaktycznych w szkołach i placówkach systemu oświaty, m.in. przez uzupełnienie katalogu zadań systemu oświaty o działania podkreślające wychowawczą funkcję szkoły, np. kształtowanie u uczniów postaw prospołecznych, w tym poprzez możliwość udziału w działaniach z zakresu wolontariatu, sprzyjających aktywnemu uczestnictwu uczniów w życiu społecznym (art. 1 pkt 12 Ustawy Prawo Oświatowe)..

Dotychczas każda szkoła odrębnie opracowywała i realizowała szkolny program wychowawczy oraz program profilaktyki. Z praktyki wiadomo, iż trudno rozdzielić działania wychowawcze od działań z zakresu profilaktyki. Mając to na uwadze, połączono program wychowawczy

szkoły i program profilaktyki.

Zgodnie z art. 26 Ustawy Prawo Oświatowe, szkoły i placówki realizują program wychowawczy – profilaktyczny obejmujący:

- treści i działania o charakterze wychowawczym skierowane do uczniów oraz
- treści i działania o charakterze profilaktycznym dostosowane do potrzeb rozwojowych uczniów, przygotowane w oparciu o przeprowadzoną diagnozę potrzeb i problemów występujących w danej społeczności szkolnej, skierowane do uczniów, nauczycieli i rodziców.

Przypominamy więc, iż rada pedagogiczna w porozumieniu z radą rodziców ma uchwalić program wychowawczy-profilaktyczny.

Jolanta Broda
starszy wizytator
Kuratorium Oświaty
w Białymstoku

Oddziały i szkoły sportowe

W porozumieniu z Ministrem Sportu i Turystyki, Minister Edukacji Narodowej podpisała Rozporządzenie w sprawie oddziałów i szkół sportowych oraz oddziałów i szkół mistrzostwa sportowego. W rozporządzeniu określono zasady tworzenia, organizacji oraz działania oddziałów sportowych i szkół sportowych oraz oddziałów mistrzostwa sportowego i szkół mistrzostwa sportowego, z uwzględnieniem zmiany struktury szkół

systemu oświaty.

W stosunku do obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 października 2012 r. w sprawie warunków tworzenia, organizacji oraz działania oddziałów sportowych, szkół sportowych oraz szkół mistrzostwa sportowego (Dz. U. poz. 1129), w rozporządzeniu wprowadzono następujące zmiany:

-uregulowano warunki tworzenia, organizacji i działania oddziałów mistrzostwa sportowego oraz realizacji w tych oddziałach zajęć sportowych obejmujących szkolenie sportowe;

-określono możliwość tworzenia oddziałów mistrzostwa sportowego w szkołach sportowych;

-określono wymóg minimalnej liczby uczniów w oddziale sportowym oraz w

szkole sportowej w pierwszym roku szkolenia (zmniejszenie liczby uczniów w oddziale sportowym i szkole sportowej w kolejnych latach nie powoduje utraty statusu oddziału sportowego).

W rozporządzeniu określono obowiązek uczestniczenia uczniów we współzawodnictwie sportowym

Udział uczniów we współzawodnictwie sportowym jest nieodłącznym elementem szkolenia sportowego, dzięki któremu uczniowie uzdolnieni sportowo podnoszą swój poziom sportowy.

W rozporządzeniu określono obowiązek realizacji programów szkolenia sportowego

Istotną zmianą, w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów, jest wskazanie, że szkolenie sportowe w oddziałach sportowych, szkołach sportowych, oddziałach mistrzostwa sportowego oraz szkołach mistrzostwa sportowego będzie prowadzone w oparciu o programy szkolenia opracowane dla poszczególnych sportów przez polskie związki sportowe – zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia, i zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. *W rozporządzeniu określono, że program szkolenia polski związek sportowy przekazuje do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej w terminie do dnia 30 czerwca roku szkolnego poprzedzającego rok szkolny, w którym ma się rozpocząć realizowanie szkolenia sportowego w danym sporcie.*

W rozporządzeniu określono obowiązek współpracy szkół mistrzostwa sportowego i szkół z oddziałami mistrzostwa sportowego z określo-

nymi – wybranymi – podmiotami związanymi z kulturą fizyczną i sportem przy realizowaniu programów szkolenia

Wprowadzono obowiązek realizowania w oddziałach mistrzostwa sportowego oraz szkołach mistrzostwa sportowego programów szkolenia sportowego we współpracy z polskimi związkami sportowymi, klubami sportowymi lub stowarzyszeniami prowadzącymi działalność statutową w zakresie kultury fizycznej lub uczełniami prowadzącymi studia wyższe na kierunku związanym z dziedziną nauk o kulturze fizycznej. Natomiast w oddziałach sportowych oraz szkołach sportowych – tak jak dotychczas – pozostawiono jedynie możliwość (nie obowiązek) realizowania programów szkolenia we współpracy z ww. jednostkami.

Wprowadzono zmianę w zakresie przerwania szkolenia sportowego

Przerwanie szkolenia sportowego będzie mogło nastąpić na podstawie opinii trenera albo instruktora prowadzącego zajęcia sportowe lub opinii lekarza, o braku możliwości kontynuowania przez ucznia szkolenia sportowego (dotychczas wymagane były dwie opinie). Wprowadzenie zmiany w tym zakresie jest konieczne – wystarczająca jest opinia albo lekarza, albo instruktora/trenera. Lekarz może wystawić opinię tylko z przyczyn zdrowotnych (które mogą uzasadniać przerwanie szkolenia), natomiast trener lub instruktor – z przyczyn innych niż zdrowotne, np. w przypadku, gdy uczeń nie chce kontynuować szkolenia sportowego, nie jest zaangażowany w szkolenie sportowe, nie rozwija się w tym zakresie.

W rozporządzeniu wskazano,

że uczeń – w przypadku opinii trenera/instruktora lub lekarza uzasadniającej brak możliwości kontynuowania szkolenia sportowego, będzie przechodził od nowego roku szkolnego lub nowego semestru do oddziału działającego na zasadach ogólnych.

Określono rozwiązania o charakterze przejściowym

W § 16 rozporządzenia określono, że szkoły podstawowe sportowe, szkoły podstawowe mistrzostwa sportowego i oddziały sportowe w szkołach podstawowych, funkcjonujące przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, dostosują działalność do przepisów niniejszego rozporządzenia **do dnia 31 sierpnia 2018 r.**

W § 17 uregulowano sytuację przejściową uczniów szkół podstawowych w latach 2017/2018 – 2019/2020. Wprowadzenie przepisu jest konieczne w kontekście zmian struktury szkół systemu oświaty i ma na celu **umożliwienie uczniom obecnych klas VI szkoły podstawowej realizowania szkolenia sportowego.** Uczniowie ci będą mogli rozpocząć szkolenie sportowe od klasy VII, które będzie następnie kontynuowane w klasie VIII (czyli szkolenie to będzie realizowane przez dwie kolejne klasy: VII i VIII, nie zaś przez trzy – jak wynika z § 2 rozporządzenia).

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 września 2017 r.

Grażyna Czyżewska
Kuratorium Oświaty
w Białymstoku

Zmiany w zakresie wsparcia dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Edukacja uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi powinna być w każdej szkole/placówce tak zorganizowana, by odpowiadała realnym potrzebom dziecka.

Zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami, MEN chce przygotować takie propozycje, dzięki którym uczeń z niepełnosprawnością będzie rzeczywiście włączony do grupy rówieśniczej.

Wprowadzane kompleksowe rozwiązania prawne mają na celu otrzymanie przez uczniów maksymalnego wsparcia w szkole.

W kwietniu b.r. skierowane

Reforma oświaty

zostały do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych trzy projekty rozporządzeń regulujących kształcenie i pomoc uczniom o specjalnych potrzebach edukacyjnych:

-rozporządzenie w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym,

-rozporządzenie w sprawie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego dzieci i indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży,

-rozporządzenie w sprawie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach podstawowych i ponadpodstawowych oraz placówkach.

Zachęcamy do zapoznania się z zawartymi w tych projektach planowanymi kierunkami zmian w organizacji kształcenia i wspierania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Warto przy tym zwrócić uwagę, że dzieci i młodzież, jeśli stan zdrowia im na to pozwala, powinny uczyć się ze swoimi rówieśnikami. Na tym polega edukacja włączająca. Powodem objęcia ucznia indywidualnym nauczaniem powinien być stan zdrowia uniemożliwiający lub utrudniający uczęszczanie do szkoły na lekcje z klasą, a nie niepełnosprawność. Dla dzieci niepełnosprawnych powinno być organizowane kształcenie specjalne. Przypominamy, że termin „kształcenie specjalne” nie jest równoznaczny z uczeniem się w szkole specjalnej!

Kształcenie specjalne może być realizowane:

-w szkole specjalnej lub oddziale specjalnym,

-w szkole lub oddziale integracyjnym,

-w systemie włączającym w szkole ogólnodostępnej.

Informacje dotyczące wyboru szkoły, zawarte w orzeczeniu, mają jedynie charakter sugestii, porady, a nie decyzji (nie są wiążące ani dla rodzica, ani dla szkoły przyjmującej dziecko). W orzeczeniu zalecane są najbardziej korzystne, z punktu widzenia zespołu orzekającego, formy kształcenia dziecka. **Decydujący głos w wyborze rodzaju szkoły należy zawsze do RODZICA!**

MEN przypomina też, iż indywidualne nauczanie to rozwiązanie ostateczne, realizowane w określonym czasie – do chwili, aż stan zdrowia ucznia poprawi się i będzie mógł uczęszczać do szkoły. Nie można zastępować konieczności indywidualizacji kształcenia oraz odpowiednich dla dziecka form wsparcia nauczaniem indywidualnym. Dzieci, które wymagają wsparcia w nauce, mają mieć zapewnioną pomoc ze strony szkoły – indywidualizację kształcenia, dostosowanie wymagań edukacyjnych, różne formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej, np. zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze czy klasy terapeutyczne. Dyrektor szkoły powinien korzystać z dostępnych możliwości wspierania dziecka. Szkoła jest bowiem pierwszym środowiskiem, w którym dokonywane jest rozpoznanie i udzielane wsparcie uczniom. Szczególna w tym zakresie jest rola nauczycieli, którzy w środo-

wisku szkolnym najłatwiej i najtrafniej mogą zaobserwować pierwsze symptomy trudności dziecka. Ważnym ogniwem systemowych rozwiązań są również szkolni specjaliści, którzy powinni stanowić pierwszy poziom wsparcia dla nauczycieli i uczniów, a także rodziców. Coraz więcej polskich szkół jest dobrze przygotowanych do realizacji edukacji włączającej, rozumianej jako wspólna nauka dzieci niepełnosprawnych z ich rówieśnikami. Placówki te likwidują bariery, przygotowują nauczycieli do pracy z uczniami o różnych potrzebach edukacyjnych, zatrudniają dodatkową kadrę i dostosowują formy wsparcia uczniów w sposób elastyczny.

Ponadto MEN informuje, iż pracuje nad przygotowaniem szkół do prowadzenia nauczania włączającego. Tworzone są narzędzia diagnostyczne do diagnozowania problemów, tworzone standardy pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Celem jest, by do 2019 r. w każdej szkole pracował psycholog i pedagog.

Warto dodać, iż na kształcenie dzieci niepełnosprawnych przeznaczanych jest ponad 6,5 mld zł rocznie z budżetu państwa. Od roku 2009 kwota ta wzrosła o 2,3 mld zł (58 proc.). Przypominamy, że Ustawa – Prawo oświatowe nakłada na samorządy obowiązek przeznaczania środków na zadania związane ze specjalną organizacją nauki i metod pracy w wysokości nie niższej niż otrzymywane na ten cel w subwencji.

**Opracowała w oparciu o informacje MEN
Jolanta Broda
starszy wizytator
Kuratorium Oświaty
w Białymstoku**

Nowelizacja ustawy o Systemie Informacji Oświatowej

W dniu 16 maja 2017 r. została ogłoszona ustawa z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o systemie informacji oświatowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 949).

Zmiany dotyczą kwestii technologicznych funkcjonowania systemu informacji oświatowej (SIO), modyfikacji schematu przekazywania danych, procedury weryfikacji danych identyfikacyjnych ucznia i nauczyciela przekazy-

zanych do bazy danych SIO z danymi zawartymi w rejestrze PESEL oraz kwestii udzielania upoważnień do dostępu do bazy danych SIO. Przewiduje się także zmianę oraz uproszczenie sposobu zbierania niektórych danych

gromadzonych w SIO.

1. Terminy udostępnienia SIO w wersji przeglądarkowej

Nowe rozwiązania wejdą w życie 24 lipca 2017 r. Jednakże SIO w nowej technologii będzie wdrażane etapowo:

-24 lipca 2017 r. zostanie uruchomione RSPO oraz moduł Wnioski.

-do dnia 28 sierpnia 2017 r. zostaną uruchomione moduły Podmiot oraz Uczeń.

-do dnia 20 września 2017 r. zostanie uruchomiony moduł Nauczyciel.

-do dnia 30 listopada 2017 r. zostanie uruchomiony moduł Dane zbiorcze.

Podmioty przekazujące dane będą zobowiązane do uzupełnienia wszystkich danych za okres od dnia 24 lipca 2017 r. do dnia uruchomienia kolejnych modułów.

Dane, które zostały dotychczas wprowadzone przez podmioty zobowiązane do przekazywania danych oraz te, które zostaną wprowadzone do SIO do dnia uruchomienia systemu przez przeglądarkę internetową zostaną zmagazynowane i udostępnione w terminach uruchamiania kolejnych modułów.

2. Przekazywanie danych do SIO przez przeglądarkę internetową

Obecna struktura SIO obejmuje centralną bazę danych (której administratorem jest MEN) oraz lokalne bazy danych SIO (których administratorami są dyrektorzy szkół i placówek oświatowych). Zgodnie z przyjętymi zmianami, System Informacji Oświatowej będzie stanowić jedną bazę danych SIO (centralna baza), której administratorem będzie MEN. Dane będą przekazywane do SIO za pośrednictwem aplikacji internetowej, przez przeglądarkę internetową.

3. Zmiana schematu przekazywania danych

Obecnie system zakłada sekwencyjność przekazywania danych. Najpierw do lokalnej bazy wprowadza się dane identyfikacyjne ucznia lub nauczyciela (tj. imię, nazwisko, PESEL), a dopiero po ich pozytywnej weryfikacji z rejestrem PESEL wprowadza się pozostałe informacje – dane dziedziczne.

W ustawie odchodzi się od sekwencyjności wprowadzania danych. Użytkownik będzie miał możliwość jednoczesnego wprowadzania danych identyfikacyjnych i danych dziedzicznych ucznia lub nauczyciela do bazy SIO.

4. Procedura weryfikacji danych identyfikacyjnych ucznia i nauczyciela przekazanych do bazy danych SIO z danymi zawartymi w rejestrze PESEL

Zmianie ulegnie także procedura weryfikacji danych identyfikacyjnych ucznia i nauczyciela przekazanych do bazy danych SIO z danymi zawartymi w rejestrze PESEL. W przypadku negatywnej weryfikacji zarejestrowany uczeń lub nauczyciel będzie oznaczony jako niezweryfikowany i nie będzie usuwany z bazy danych SIO. W przypadku negatywnej weryfikacji szkoła lub placówka oświatowa będzie obowiązana do niezwłocznego wyjaśnienia stanu faktycznego dotyczącego niezgodności danych identyfikacyjnych z danymi osobowymi zawartymi w rejestrze PESEL. W celu wyjaśnienia stanu faktycznego szkoła lub placówka oświatowa na podstawie posiadanej dokumentacji będzie zobowiązana do wystąpienia do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania ucznia lub nauczyciela z informacją dotyczącą niezgodności danych identyfikacyjnych ucznia lub nauczyciela z danymi osobowymi zawartymi w rejestrze

PESEL.

5. Zmiana procedury udzielania upoważnień do dostępu do bazy danych SIO

Zgodnie z art. 68 ust. 1 nowelizowanej ustawy o systemie informacji oświatowej do dostępu do bazy danych SIO są upoważnieni: kierownik podmiotu zobowiązanego do przekazywania danych do bazy danych SIO, prezes regionalnej izby obrachunkowej oraz rektor uczelni. Źródło upoważnienia do dostępu do bazy danych SIO dla osób upoważnionych zostało określone bezpośrednio w ustawie (upoważnienie z mocy prawa – bez konieczności uzyskiwania dokumentu upoważnienia w postaci papierowej w indywidualnej procedurze).

W celu zalogowania do systemu użytkownik SIO musi posiadać dane dostępowe, obejmujące niepowtarzalny identyfikator użytkownika SIO (login i hasło). Dane dostępowe będą przyznawane na wniosek osoby upoważnionej składany w postaci elektronicznej za pomocą aplikacji internetowej SIO – po stwierdzeniu poprawności danych zawartych we wniosku oraz po potwierdzeniu tożsamości osoby, której wniosek dotyczy. Zachowuje się więc dotychczasową procedurę weryfikacji dostępu do bazy danych SIO w zakresie indywidualnego sprawdzenia tożsamości osoby upoważnionej, której wydawane są dane dostępowe (login i hasło). Ponadto wprowadza się uproszczenie, potwierdzenie tożsamości osoby, której wniosek dotyczy, może zostać dokonane poprzez opatrzenie ww. wniosku kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP osoby upoważnionej.

W ramach procedury przyznawania danych dostępowych zachowuje się obecną hierarchię właściwych organów, tj. dane dostępowe osobie upoważnionej, o której mowa w art. 68

ust. 1 nowelizowanej ustawy o systemie informacji oświatowej, przyznaje minister, kurator oświaty, wójt gminy (burmistrz, prezydent miasta), starosta powiatu i marszałek województwa lub osoby przez nich upoważnione.

Udzielenie upoważnienia do przyznawania danych dostępowych wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. W odróżnieniu od obecnej procedury, dane dostępne osobie, która jest upoważniona do przyznawania danych dostępowych, przyznaje osoba udzielająca tego upoważnienia.

W nowelizowanych przepisach zachowuje się ponadto możliwość udzielenia pracownikowi jednostki upoważnienia do dostępu do bazy danych SIO przez kierownika tej jednostki. Jednakże, w odróżnieniu od obecnej procedury, dane dostępne osobie upoważnionej będzie przyznawać osoba udzielająca upoważnienia, o której mowa w art. 68 ust. 1 nowelizowanej ustawy o systemie informacji oświatowej. Zgodnie z nowelą dane dostępne pracownikowi podmiotu będzie przyznawała osoba upoważniająca (np. dyrektor szkoły – pracownikowi tej szkoły).

6. Zmiany w zakresie gromadzenia i terminów przekazywania niektórych danych

Zgodnie z nowelą odejdzie się od gromadzenia w SIO m.in. danych indywidualnych dotyczących pomocy psychologiczno-pedagogicznej czy socjalnej na rzecz danych zbiorczych. Terminy przekazywania tych danych zostaną określone w rozporządzeniu. Nowe rozporządzenie zostanie ogłoszone przed 24 lipca 2017 r.

Zmianie ulegną także terminy przekazywania danych dziedzinowych dotyczących wysokości składników wynagrodzenia nauczycieli. Terminy przekazywania tych danych także zostaną określone w rozporządzeniu. Planuje się zbieranie tych danych 2 razy w roku.

W ustawie rezygnuje się również z gromadzenia danych dziedzinowych obejmujących miejsce zamieszkania ucznia w związku z nauką ucznia w szkołach specjalnych zorganizowa-

nych w podmiotach leczniczych.

Wprowadza się również możliwość gromadzenia serii i numeru paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku ucznia lub nauczyciela nieposiadającego numeru PESEL.

Pozostałe zmiany dotyczące gromadzonych danych mają charakter doprecyzowujący i porządkujący, m.in. doprecyzowuje się zakres gromadzonych informacji o liczbie osób niebędących uczniami danej szkoły, którzy korzystają z internatu w tej szkole, o liczbie osób posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. Rezygnuje się także z gromadzenia danych dotyczących uzyskania przez ucznia karty motorowerowej.

7. Zmiany w Rejestrze Szkół i Placówek Oświatowych

Uproszczone zostanie także funkcjonowanie Rejestru Szkół i Placówek Oświatowych (RSPO). Na podstawie nowelizowanych przepisów wprowadza się możliwość modyfikacji niektórych danych (np. numeru telefonu, numeru faksu, adresu poczty elektronicznej) przez dyrektorów szkół i placówek oświatowych, a w przypadku szkół prowadzonych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego umożliwia się także modyfikację w RSPO danych dotyczących zawodu, specjalności i specjalizacji.

Ponadto wprowadza się uproszczenie gromadzenia w RSPO danych o zasięgu terytorialnym (obwodzie) szkół. Zastępuje się gromadzenie tych szczegółowych informacji, zbieraniem informacji czy szkoła jest szkołą obwodową oraz czy dany uczeń spełnia obowiązek szkolny w szkole obwodowej.

W RSPO gromadzona będzie także informacja o planowanym otrzymywaniu na kolejny rok budżetowy przez szkołę lub placówkę oświatową dotacji, o której mowa w art. 80 i 90 ust. 3b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.).

Ponadto zostanie rozszerzony zakres danych gromadzonych w RSPO

o informację dotyczącą przekazania przez jednostkę samorządu terytorialnego, w drodze umowy, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r., poz. 59), szkoły liczącej do 70 uczniów.

8. Pozostałe zmiany

Ponadto w nowelizowanej ustawie zostaje dodany przepis, zgodnie z którym pełnoletni uczeń lub rodzice ucznia albo nauczyciel wyrażając zgodę na zanonimizowanie danych po okresie dłuższym niż wskazany w ustawie (odpowiednio 5 i 10 lat), będzie miał możliwość określenia maksymalnego okresu przechowywania niezanonimizowanych danych.

W przepisie karnym w art. 100 ust. 3 nowelizowanej ustawy o systemie informacji oświatowej zostaje dodany obowiązek zawiadamiania właściwych organów o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia czynów, polegających na nieprzekazywaniu danych do bazy danych SIO lub przekazywaniu danych niezgodnych z prawdą, także przez podmioty zobowiązane do przekazywania danych do RSPO. W ten sposób przykładowo jednostki samorządu terytorialnego (tj. podmioty zobowiązane do przekazywania danych do RSPO) będą mogły w sposób bardziej efektywny stosować instrumenty kontroli wobec szkół i placówek oświatowych, dla których są organem wprowadzającym dane rejestrowe do RSPO.

Wprowadzana nowelizacja oraz kolejne aktualizacje oprogramowania mają na celu poprawę efektywności funkcjonowania systemu informacji oświatowej, tak aby system w jak najwyższym stopniu był przyjazny dla użytkownika.

Joanna Strankowska
Inspektor Wydziału Rozwoju
Edukacji
Kuratorium Oświaty
w Białymstoku
Opracowano na podstawie
informacji przekazanych przez
Ministerstwo Edukacji Narodowej

Szelest papieru czy dźwięk?

Wciąż poszukujemy złotego środka, który pozwoli nam, polonistom, pobudzić w uczniach chęć czytania książek. Być może okaże się nim e-book albo audiobook?

Już słyszę pytanie nauczycieli: - Czy słuchanie audiobooka jest równoznaczne z przeczytaniem książki? Oczywiście, że nie, ale książka mówiona to popularny nie tylko wśród dorosłych sposób na „czytanie”.

Uczniowie przyznają się, że korzystają z twojej formy zapoznawania się z literaturą. Rozmawiając z młodzieżą na ten temat, spróbowałam wskazać zalety i wady.

Zalety:

- wypełniają czas podczas spacerów lub podróży,
- nie męczą wzroku,
- stanowią „ratunek” dla uczniów, którzy nie czytają lektur,
- lepszy audiobook niż streszczenie.

Wady:

- nawet mimo uważnego słuchania często mogą nam umknąć niektóre szczegóły, na które zwróciłibyśmy uwagę podczas lektury tradycyjnej książki,
- mogą rozpraszać uwagę.

Rośnie zainteresowanie audiobookami, a wraz z nimi rosną mity. Oto niektóre z nich:

-Audiobooki są bliższe filmom niż książkom – prawda czy fałsz?

-Słuchając audiobooka lektor narzuca nam swoją wizję świata i bohaterów – prawda czy fałsz?

-Trudniej skupić się na słuchaniu audiobooka – prawda czy fałsz?

-Choć książki do słuchania obecne są w Polsce od kilkudziesięciu lat, to w ostatnich latach zyskały bardzo na popularności. Brak czasu, lenistwo, wygoda? - prawda, czy fałsz?

Poprosiłam uczniów o opinię:

Często można usłyszeć, jakby teksty nagrane lub w formie elektronicznej miałyby być „cudownym lekiem” na brak czytelnictwa wśród moich rówieśników. To nieprawda –

osoby zniechęcone do literatury nie będą jej przyswajać bez względu na formę. Zdecydowanie lepszym pomysłem byłoby rozpropagowanie książek przez zmodyfikowanie listy lektur i poszerzenie jej o pozycje bliższe młodzieży. Narzędzia takie jak audiobooki czy e-booki oczywiście mogłyby w tym pomóc, ale nie sprawdzą się jako samodzielne. Należy z nich korzystać w sposób pomocniczy i wtedy powinny dobrze spełnić swoją rolę. (Michał Dominów, uczeń klasy 2b III LO Białystok)

Moim zdaniem audiobooki oraz e-booki nie zmieniają podejścia młodzieży do czytania lektur szkolnych. Są one jedną z możliwych dróg, poprzez które można zrozumieć treść książki. Uważam że zamiast propagować wirtualne sposoby odczytywania powieści, należy młodych ludzi od najmłodszych lat zachęcać do czytania książek. Nie mam nic przeciwko audiobookom, czy też e-bookom. Sądję, że nie jest ważne, w jaki sposób się czyta, ważne aby po prostu to robić. Powoduje to wiele pozytywnych skutków, takich jak wzrost zasobu słownictwa, czy też poprawia nasze umiejętności w ortografii oraz interpunkcji. Nie ulega wątpliwości, że większa znajomość dzieł literackich znacząco pomaga podczas egzaminów maturalnych. Podsumowując, w mojej opinii audiobooki i e-booki nie zachęcą młodzieży która nie lubi czytać do lektur szkolnych, gdyż zależy to w głównej mierze od ich nastawienia do książek, które traktują jako przykry obowiązek. (Konrad Kuc, uczeń klasy 2b III LO Białystok)

Papierowe książki, e-booki, czy może audiobooki? Na to pytanie szukamy już od dawna odpowiedzi. Prawda jest taka, że każdy z nas pragnie czegoś innego i docenia inne walory. Mało istotna jest forma czytanych przez nas dzieł, lecz ich treść i przekaz. Każdy sposób na zachęcenie ludzi do czytania jest dobry. Z racji tego, że w dzisiejszych czasach żyjemy w ciągłym biegu, nie mamy czasu na rozwijanie się poprzez lekturę. W odpowiedzi na narastający problem powstały alternatywne formy książek papierowych, które odpowiadają na potrzeby współczesnego czytelnika. Od nas zależy, co wybierzemy.

(Katarzyna Ewa Dragowska uczennica klasy 2b III LO Białystok)

W moim pojęciu audiobook nie powinien być postrzegany jako alternatywa dla książki, a jedynie jako jeden ze sposobów zapoznania się z jej treścią.

Prawdziwym miłośnikom literatury samodzielnego czytania (szukajmy takich uczniów), audiobook nie dostarczy przyjemności. Będziemy tęsknić za szelestem kartek, ukrytych między okładkami papierowej książki. Jak zauważył Paul Timon, amerykański analityk rynku książki –

„w świecie mediów elektronicznych książka wydaje się czymś pewnym, sprawdzonym”, ale warto też pamiętać, że coraz częściej staje się ona dla wielu audiobookiem albo e-bookiem. Publikacje elektroniczne są częścią współczesnego świata i nie sposób od tego uciec.

Amerykańska pisarka fantasy i SF Ursula K. Le Guin powiedziała, że „w książkach szukamy relaksu, a także odpowiedzi na podstawowe pytania. Czytamy książki, by odkryć kim jesteśmy. To, co inni ludzie – prawdziwi czy wymyśleni – robią, myślą i czują. Książka jest bezcennym przewodnikiem w rozumieniu, kim jesteśmy i kim możemy się stać.” Trzymając się tych słów audiobooki i e-boki mogą stać się istotnym czynnikiem w kształtowaniu czytelnictwa i poznawania literatury przez młodzież.

Zarówno z czytania książek, jak i ze słuchania audiobooków płyną korzyści. W końcu jedna i druga forma pozwala zaznajomić się z opowiadaną historią. Audiobooki otwierają drzwi do literatury uczniom-dyslektykom, czy też osobom mającym problemy np. ze wzrokiem. Dla ludzi o bardziej rozbudowanym zmyśle słuchu ułatwiają rozumienie treści dzieła (takich uczniów przecież w klasie też nie brakuje.)

„Odśłuchiwanie”, czy „czytanie” książki? Takie pytanie będzie nam, polonistom, coraz częściej towarzyszyć w pracy szkolnej.

Zdecydowanie czytanie rozwija bardziej i pomaga w ten sposób ćwiczyć ortografię. Podobno też lepiej się zapamiętuje, jak się czyta.

W ostatniej dekadzie XX wieku zaczęły powstawać biblioteki

Upowszechnianie czytelnictwa

wirtualne, którymi warto zainteresować młodzież. E-biblioteki przydatne są w kształceniu polonistycznym. Jedną z nich jest "Polska Biblioteka Internetowa" (PBI).

PBI ma w zamierzeniu gromadzić i udostępniać różnorodne publikacje w języku polskim poprzez internet. Nauczyciele mogą potraktować e-bibliotekę jako szansę na zwiększenie kreatywności i samokształcenia uczniów, którzy niechętnie czytają książki. Inną ciekawą propozycją może być Wirtualna Biblioteka Literatury Polskiej, realizowana według projektu UNESCO.

Stanowi ją kolekcja utworów powstałych w różnych okresach historycznych - od średniowiecza po okres międzywojenny. Biblioteka ma na celu upowszechnienie dostępu do szczególnie wartościowych dzieł literatury polskiej. Interesujący jest też projekt

biblioteki cyfrowej Wolne Lektury, udostępniającej swoje zasoby w otwartym Internecie. Utworzony w 2007, gromadzi lektury szkolne, które są zalecane do użytku przez Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz dzieła klasyki literatury polskiej i światowej.

Treść zapisana w formie elektronicznej szybciej, łatwiej trafia do młodych ludzi, dla których codzienne obcowanie z urządzeniami komputerowymi posiadającymi odpowiednie zainstalowane oprogramowanie staje się wygodne, a co za tym idzie, przydatne w zdobywaniu wiedzy.

Informatyzacja oświaty otwiera możliwości nowoczesnego nauczania i zdobywania informacji. Nie można przecież nie liczyć się z faktem, że wskutek zacierania się granic między zakresami mediów, tradycyjna książka jest wydawana na papierze, ale niekiedy

towarzyszą jej materiały audiowizualne, zawarte na płytach czy kasetach. Książka elektroniczna z natury łączy tekst z multimediami, na które młodzież reaguje w wielu przypadkach przychylniej, niż na wersję papierową. Ciekawe, co na ten temat miałby do powiedzenia - gdyby żył - Jan Gutenberg? Wynalezienie przez niego ruchomej czcionki drukarskiej jest przecież jednym z najważniejszych wydarzeń w dziejach cywilizacji, które zmieniło cały świat.

Maryla Boćkowska
III Liceum Ogólnokształcące
im. K. K. Baczyńskiego
w Białymstoku
członek Polskiego Stowarzyszenia
Nauczycieli Twórczych

„Wychowanie przez czytanie” – realizacja projektu edukacyjnego w Przedszkolu Samorządowym nr 82 w Białymstoku

Obecnie funkcjonujemy w świecie zdominowanym przez obraz. Świat multimedialny wniknął w nasze życie i ma to niewątpliwie dużo zalet. W ułamku sekundy możemy zdobyć odpowiedź na każde nurtujące nas pytanie. Informacji jest jednak tak dużo, że często nie jesteśmy w stanie ich przetworzyć, koncentrujemy się jedynie na skrótach. Przestajemy właściwie czytać, niemal lustrujemy tekst, działając szybko. Mamy w domach włączone telewizory i dzięki nim dowiadujemy się o wszystkich wydarzeniach. Niestety, to osiąga także nasze dzieci, które chcąc nie chcąc, są świadkami wydarzeń niejednokrotnie drastycznych, na które nie są gotowe. To bez wątpienia nie powinno mieć miejsca. Ważne jest, by zbyt wcześnie nie dopuścić dziecka do świata mass mediów. Dzieci, które atrakcyjny, dynamiczny obraz dostają „na tacy”, trudno jest zainteresować książką, skłonić do przemyśleń. Przede wszystkim zaś odbiera się im potrzebę bycia z drugim człowiekiem. Skoro w komputerze czy telefonie komórkowym mamy wszystko, są one w stanie zastąpić nam rzeczywisty kon-

takt z drugą osobą, więc stonimy od niego. Standardem staje się już sytuacja, gdy członkowie rodziny w jednym pomieszczeniu nie rozmawiają ze sobą, korzystają z telefonów komórkowych.

A przecież prawdziwą wartością jest spotkanie z drugim człowiekiem, jego bliskość, to w taki sposób rodzi się

zaufanie, rozwija empatia. Taki bliski kontakt dziecka z rodzicem jest niezbędny, by dać dziecku poczucie bezpieczeństwa, tym samym zapewniając dobry start w życie. Bądźmy więc ze sobą nie obok siebie. Wspólnym sposobem na to jest właśnie obcowanie z książką. Wspólna lektura zbliża czytających, pogłębia relację

Upowszechnianie czytelnictwa

między członkami rodziny oraz oczywiście rozwija mowę, wyobraźnię a także podstawowe wartości jak: dobro, przyjaźń, miłość.

Postępując zgodnie z ideą „Czym skorupka za młodu nasiąknie...”, zdecydowałyśmy się realizować w naszym przedszkolu projekt edukacyjny „Wychowanie przez czytanie”, którego celem jest rozwijanie zainteresowań czytelniczych oraz pogłębienie relacji rodzic- dziecko poprzez wspólne obcowanie z książką.

Nasz projekt obejmuje cykl spotkań z poetami, podczas których

dzieci mają okazję poznać autora książki i dowiedzieć się o okolicznościach jej tworzenia. Następnie dzieci wspólnie z rodzicami wykonują pracę plastyczną zgodną z tematyką książki. Z wielką ochotą zasiada się do lektury, jeśli zna się kulisy jej powstawania.

Trwają też prace nad własną książką przedszkolaków. Pierwsza grupa otrzymała słowa klucze, które nadać miały kierunek opowiadaniu. Następnie dzieci grupami, po kolei dopisują swoją część i robią to z prawdziwym przejęciem. Wszyscy

jesteśmy ciekawi, jaka książka z tego powstanie.

Dodatkowo zadbałyśmy o wyposażenie przedszkolnej biblioteki w atrakcyjne pozycje z listy „Cała Polska czyta dzieciom”.

Mamy ogromną nadzieję, że dzięki naszym działaniom książka stanie się ważnym przedmiotem w życiu każdego przedszkolaka, realną przepustką do lepszego świata.

**Nauczycielki: Anna Rynkiewicz
Justyna Bryndza
Ewa Omelaniuk**

Zaczytane przedszkole

W roku szkolnym 2016/ 2017 Przedszkole nr 1 w Łapach wzięło udział w Ogólnopolskim Konkursie „Zaczytane Przedszkole” organizowanym przez Studium Prawa Europejskiego w Warszawie. W terminie od 28 października 2016 r. do 28 kwietnia 2017 r. realizowane były zadania przewidziane regulaminem konkursu.

Nauczycielki w wybranych grupach przeprowadziły debatę „Książka naszym przyjacielem”. Dzieci podczas rozmów, przeprowadzonych w grupach, odpowiadały na pytania przygotowane wcześniej przez nauczycielki. Odpowiedzi były zróżnicowane z uwagi na wiek i zainteresowania dzieci. Temat zaciekał przedszkolaków. Bardzo chętnie opowiadały o swoich ulubionych książkach, bohaterach i historiach w nich zawartych. Dzieci z grupy 5 i 6- latków wykonały „Wielką Księgę Grupy”, w której zamieszczały najważniejsze wydarzenia z jej życia. Co miesiąc każda grupa odbywała spotkania w Bibliotece Miejskiej w Łapach. Podczas tych spotkań dzieci poznały pracę bibliotekarza oraz rozwijały zainteresowania czytelnicze. W lutym został zorganizowany konkurs plastyczny „Moja Wymarzona Książka”. Do realizacji zadania zostali również włączeni rodzice. W holu głównym przedszkola został usytuowany „Kącik Wymiany Książek”, z którego mogli korzystać również rodzice. Zorganizowany został również „Dzień Postaci z Bajek”. Celem tego święta było przypomnienie dzieciom treści niektórych popularnych bajek, ich tytułów oraz bohaterów.

Podczas wyjazdu do drukarni przedszkolaki zobaczyły, jak powstaje książka i jak wygląda praca drukarza. Aby poznać bliżej pracę księgarza, grupa pięcioletków odbyła wycieczkę do księgarni w Łapach. W ramach ogólnopolskiej kampanii „Cała Polska Czyta Dzieciom” zapraszaliśmy członków rodzin naszych milusińskich, a także specjalnych gości do wspólnego poznawania literatury dla dzieci. Spotkania czytelnicze rozbudzały zainteresowanie przedszkolaków opowiadaniem, bajkami, historiami, a tym samym budziły w nich miłość do książek i potrzebę ich systematycznego słuchania.

„Każde dziecko ma prawo wzrastać, poznając magiczne słowa zawarte w bajkach, które otwierają przed nim wrota wyobraźni prowa-

dzące do najpiękniejszych snów dzieciństwa” to jedno z 10 praw dzieci do słuchania bajek i opowiadań. Zadbajmy o to, by czytanie było zawsze dla dziecka radością. Kształtujmy w dzieciach nawyk sięgania po książkę, by same mogły przekonać się o mądrości wynikającej z dziecięcej rymowanki: „Książki to najwięksi Twoi przyjaciele, nie wyśmieją, nie zdradzą, a nauczą wiele”.

Zadaniem programu było rozwijanie czytelnictwa u dzieci w wieku przedszkolnym, a także wskazywanie wartości płynących z kształtowania u dzieci w wieku przedszkolnym kompetencji czytelniczych.

**Beata E. Perkowska
Marcelina Łupińska**

Wychowanie podstawą troski o człowieka

Wychowanie i edukacja to nadrzędne zadania szkoły realizowane od czasów najdawniejszych po współczesność. Od momentu stworzenia człowieka w raju, Bóg bierze go pod swoją opiekę, błogosławi mu, całe stworzenie poddaje jego władzy (Rdz 1, 28). Fundamentalnie podejmuje wychowanie Adama i Ewy: przechadza się z nimi w raju, wskazuje pożywienie (Rdz 1, 29; 2,16), wyznacza zadanie uprawy ogrodu i doglądania go (Rdz 2,15), określa granice wolności – „drzewo poznania dobra i zła” (Rdz 2,17). Po upadku pierwszych rodziców w raju Bóg ich nie opuszcza, lecz szuka ich, uczy codzienności jak chociażby sposobu i stosowności ubioru ze skóry, jak mają poradzić w świecie skażonym ich upadkiem (Rdz 3). Stwórca staje się pierwszym Wychowawcą. Wszelkie programy wychowawcze, instytucje wychowawcze i pedagodzy czerpią ze wskazówek Najwyższego. W pedagogii chrześcijańskiej motyw wskazówek przewija się w Starym i Nowym Testamencie. Jahwe wychowuje lud Izraela i poszczególnych ludzi. W Nowym Testamencie Wychowawcą jest Chrystus, po Nim apostołowie, biskupi, kapłani, katecheci i wszyscy ludzie, a zwłaszcza rodzice. Kompleksowe inicjatywy formacyjne zmierzają w tym kierunku, by człowiek otworzył swoje serce na Boga, zaprzyjaźnił się z Nim i posłępował drogą Przykazań Bożych, odpowiadając w ten sposób miłością na Jego miłość, starając się coraz bardziej zbliżyć do bycia świętym. Z racji na coraz bardziej dynamicznie rozwijającą się w ostatnim czasie wielokulturowość naszego kraju, na umieszczenie nauczania i wychowania w środowisku szkolnym, należy zająć się priorytetowymi ogólnoludzkimi i narodowymi elementami wychowania, poszukując bardzo konkretnych pomysłów i wskazówek wychowawczych w najważniejszych dokumentach państwowych i oświatowych.

Człowiek spośród wszystkich stworzeń na ziemi potrzebuje najdłuższego okresu i najbardziej precyzyjnego procesu wychowania i samowychowania. Już starożytny Pitagoras (ok. 572 – ok. 487 r. p. n. Ch.) zalecił: „therapeue pajdejn! (zatrósz się o

wychowanie!). To wezwanie do wychowania przez wszystkie wieki podejmują przede wszystkim rodzice, szkoła i Kościół. Oczywiście szkoła i Kościół pełnią rolę pomocniczą względem rodziców, którzy poprzez fakt posiadania potomstwa mają pierwsze i niezbywalne prawo wychowania swoich dzieci zgodnie z własnym sumieniem i przekonaniami (Art. 48. ust. 1 oraz Art. 53 ust. 3 w związku z Art. 72 ust. 1, 2 i 3 Konstytucji RP). Twórcy Ustawy zasadniczej we wstępie, zwanym preambułą, uroczystym ślubowaniem, charakterystycznym dla państw, które przeszły zmiany ustrojowe, odwołują się do wiary w Boga, „będącego źródłem prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna”, przypominają też ludzi, którzy wymienione wartości wyprowadzają z innych źródeł, przez co autorzy ustawy podstawowej uczą szacunku i tolerancji dla ludzi wierzących, jak i niewierzących. W dokumencie akcentują przede wszystkim: równość wszystkich obywateli w prawach i powinnościach wobec Polski, wdzięczność przodkom za ich pracę, walkę o niepodległość, ofiarność, troskę o kulturę chrześcijańską opartą na wartościach ogólnoludzkich, obowiązek przekazywania najwyższych wartości przyszłym pokoleniom Polaków i Polek, jedność z wszystkimi rodakami rozsiadanymi po całym świecie, konieczność współpracy z wszystkimi narodami, pamięć minionych dziejów całej ponad tysiącletniej historii, wrażliwość na podstawowe prawa człowieka i obywatela, zwłaszcza prawo do wolności, sprawność i rzetelność instytucji publicznych, odpowiedzialność przed Bogiem i własnym sumieniem. Przytoczone i wymienione powyżej wartości wytyczają bardzo wyraźnie główne kierunki działania państwa, w tym także obszary działania edukacji i pedagogiki w polskiej szkole.

Podstawą funkcjonowania każdego dydaktyka i pedagoga jest Karta Nauczyciela. Rolę wychowania i nauczania w Karcie Nauczyciela określa się jako: „doniosłą rolę oświaty i wychowania” (Preambuła. Dz.U. z 2014 poz. 191 Brzmienie od 1 października 2016). W myśl dokumentu „nauczyciel jest obowiązany rzetelnie

realizować zadania związane z powierzonym mu stanowiskiem oraz podstawowymi funkcjami szkoły: dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą” (Art. 6). W tym duchu nauczyciel powinien wspierać każdego ucznia w jego rozwoju i dążyć do jego pełnego rozwoju osobistego. W szczególności powinien uczyć i wychowywać do miłości własnej Ojczyzny, poszanowania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, kształtować w uczniach postawy moralne i obywatelskie. Przy nadawaniu stopnia nauczyciela mianowanego kandydat składa ślubowanie: „Ślubuję rzetelnie pełnić mą powinność nauczyciela, wychowawcy i opiekuna młodzieży”. W przypadku nauczycieli wierzących istnieje możliwość dodania: „Tak mi dopomóż Bóg” (Art. 15 KN z 26.01.1982).

Jednym z podstawowych kierunków realizacji polityki oświatowej państwa w roku szkolnym 2016/2017 jest kształtowanie postaw i wychowanie do wartości. Na ogół wychowanie rozumie się jako świadome i stałe działanie, zmierzające do osiągnięcia stałych skutków w osobowości człowieka (B. Śliwerski) lub „świadomie organizowana działalność społeczna oparta na stosunku wychowawczym między wychowankiem a wychowawcą, której celem jest wywołanie zmian w osobowości wychowanka” (W. Okoń). W powszechnej definicji wychowanie rozumie się też jako wydobywanie najcenniejszych wartości z wychowanka, wszczepianie pożądaných postaw i zachowań. Próby sprecyzowania definicji wychowania były inicjowane już wielokrotnie i pewnie będą kontynuowane w myśl rozwoju pedagogiki. Nie można zapominać o tym, że oddziaływanie między wychowawcą i wychowankiem jest wzajemne. Reasumując-wychowanie jest ogółem działań podejmowanych w celu zmiany osobowości i zachowań ucznia. Istotnym wskazaniem dla nauczycieli jest pamięć o tym, że „wychowanie to jest wychowywanie siebie na oczach innych”. Wartością, do której należy wychowywać jest to wszystko, co jest cenne i ważne zarówno dla jednostki, jak i całego społeczeństwa, godne człowieka, prowadzące go do integralnego roz-

woju, do pełni człowieczeństwa, pełnej harmonii ze sobą, z innymi ludźmi i przyrodą (Encyklika *Laudato si*).

Podopieczny wychowywany do autorytetów w przyszłości powinien radzić sobie samodzielnie w świecie najważniejszych wymiarów idei chrześcijańskiej, rozróżniać je, hierarchizować i zdobywać, umiejętnie przy tym dobierając środki do osiągnięcia postawionych priorytetów.

Wychowanie to ma rozbudzić pragnienie życia zgodnego z poznаныmi i zdobytymi wartościami. Człowiek bywa zatem odpowiedzialny za realizację określonych wartości, a ich wybór decyduje o tym, czy życie człowieka będzie autentycznie ludzkie, czy też będzie ulegać degradacji. Każde wychowanie do wartości ma prowadzić do poznania i uznania za własne, najpierw wartości proponowanych, a później

odkrywanych przez wychowanka zgodnie z przyjętym sposobem myślenia, poznawania świata i stylem życia. Niniejsza refleksja ma stać się punktem wyjścia do dalszych rozważań w obszarze wychowania ku wartościom wypływającym z Biblii.

ks. Czesław Walentowicz
doradca MODM w Białymstoku

Nie pal przy mnie

Przedszkolaki, z „Akademii Jasia i Małgosi” bardzo dobrze znają zachowania prozdrowotne. Wiedzą, w jaki sposób należy postępować, aby stworzyć zdrowe środowisko fizyczne oraz społeczne, umożliwiające prawidłowy rozwój psychofizyczny. Przedszkole Samorządowe nr 64 w Białymstoku jest bowiem placówką, w której realizowana jest koncepcja Szkoły Promującej Zdrowie, dlatego też edukacja zdrowotna stanowi nieodłączny element pracy wychowawczo – dydaktycznej. Z naszymi działaniami wychodzący poza przedszkolne mury, współdziałając ze społecznością lokalną. Starając się zapewnić wychowankom jak najlepsze warunki do wszechstronnego rozwoju, nie zapominamy o nieustannej potrzebie poszerzania wiedzy o otaczającym świecie,

poruszając przeróżne tematy.

Niedawno zainteresowało nas zjawisko dymu. Chcąc dowiedzieć się więcej o tych fascynujących cząsteczkach powietrza dzieci z grupy VI i VII przystąpiły do programu „Czyste powietrze wokół nas”, realizowanego przez Powiatową Stację Sanitarno – Epidemiologiczną w Białymstoku przy współpracy Departamentu Spraw Społecznych Referatu Zdrowia Urzędu Miejskiego w Białymstoku. Wspomniany program ma charakter profilaktyczny. Adresowany jest do dzieci przedszkolnych oraz ich opiekunów i stanowi pierwsze ogniwo w cyklu programów antynikotynowych. Cele programu obejmują: wykształcenie oraz doskonalenie umiejętności rozpoznawania różnych źródeł dymów, w tym dymu papierosowego, zwiększenie

wrażliwości dzieci na szkodliwość dymu papierosowego, wzbogacenie wiedzy na temat skutków palenia papierosów.

Wprowadzając zagadnienie czystego powietrza, wybraliśmy się na wycieczkę, której celem była obserwacja różnych źródeł dymu. Dzieci okazały się doskonałymi obserwatorami, zauważyły dymy wydobywające się z kominów elektrociepłowni, domów, rur wydechowych pojazdów oraz zwróciły uwagę na ludzi palących papierosy. Przedszkolaki dzieląc się swoimi spostrzeżeniami doszły do wniosku, że dymy zanieczyszczają środowisko, szkodzą ludziom, zwierzętom i roślinom. Z wielkim zaangażowaniem wykonały plakaty informujące o źródłach dymu.

Przez program dzieci prowadzi sympatyczny zielony Dinek – bohater antynikotynowej piosenki. Opowiadał on o szkodliwości dymu papierosowego i skutkach palenia, uczył radzenia sobie w sytuacjach, gdy dzieci przebywają w zadymionych pomieszczeniach lub gdy dorośli palą przy nich tytoń. Nasze przedszkolaki zrozumiały, że szkodliwe jest nie tylko aktywne palenie, ale również palenie bierne, czyli wdychanie dymu papierosowego przez osoby niepalące. „Gdy przy mnie palisz, ja jestem biernym palaczem. Nie biegam, nie śmieję się, tylko siedzę i płaczę. Oczy mnie swędzą, boli mnie głowa, nie pal więc przy mnie jeśli mnie kochasz”. Taki wierszyk napisała razem ze swoją mamą sześcioletnia Emilka z grupy VII. Milusińscy wybrali się też na „Spacer z Dinusiem”, konstruując samodzielnie grę matematyczną, co skutkowało nie

tylko rozwijaniem kompetencji matematycznych, ale również pozwoliło usystematyzować zdobytą wiedzę na temat dymów. Nasze starszaki mogły też pobawić się w projektantów rysując własne znaki zakazu palenia, które towarzyszyły im w różnych sytuacjach, np. podczas zabaw z Dinusiem, odgrywania scenek dramatycznych, śpiewania piosenek i tworzenia wypowiedzi o szkodliwości palenia. Mniej-sze wersje tych znaczków rozdaliśmy przechodniom w czasie marszu antynikotynowego na osiedlu. Zwróciliśmy też uwagę na aktualny teraz problem smogu. Dzieci poznały to pojęcie oglądając teatrzyk pt. „Smok czy smog?”.

W naszym przedszkolu zorganizowaliśmy konkurs plastyczno-literacki pt. „Nie pal przy mnie”

skierowany do dzieci sześciolletnich i ich rodziców. Spotkał się on z dużym zainteresowaniem i ujawnił talenty plastyczne - literackie uczestników. Powstały ciekawe prace plastyczne oraz wiersze i rymowanki antynikotynowe, które zostały wyeksponowane na holu. Każdy więc mógł przeczytać hasła: „Mamo, mamo proszę cię, dla palenia powiedz : nie!” (Gabrysia z gr. VI), „Papierosy są niezdrowe, każdy dzieciaki ci to powie” (Julia z gr. VI), „Nie pal przy mnie jestem dzieckiem, jest to dla mnie niebezpieczne” (Natalia gr. VII), „Papierosy – nic dobrego, lepiej kup mi klocki lego” (Julia z gr. VI), „Jeśli zdrowym pragniesz być, rzuć palenie już od dziś” (Lena z gr. VII). Może ten apel przedszkolaków do rodziców sprawi, że choć przez chwilę zasta-

nowią się, czy warto tracić zdrowie dla złudnej chwili przyjemności, jaką dla niektórych jest palenie papierosów.

Program „Czyste powietrze wokół nas” spotkał się z dużym zainteresowaniem ze strony rodziców i dzieci. Mamy nadzieję, że zdobyta przez dzieci wiedza na temat szkodliwości palenia zaprocentuje w przyszłości i wpłynie na podjęcie właściwej decyzji w dorosłym życiu: „Dbam o zdrowie każdy wie, papierosom mówię NIE!” (Antek, gr. VII).

**Dorota Kazberuk
Paula Jakubowska
Przedszkole Samorządowe nr 64
p.n. „Akademia Jasia i Małgosi”
w Białymstoku**

Współczesne wychowanie patriotyczne – rozstrzygnięcie II edycji Wojewódzkiego Konkursu Historycznego „Z miłości do niepodległej Ojczyzny... życie i działalność gen. Władysława Andersa (1892-1970)”

Leszek Kołakowski, wybitny i ceniony filozof, eseista i publicysta powiedział, że wychowanie, całkowicie wyzwolone z autorytetu, tradycji i dogmatu, kończy się nihilizmem. I trudno się z Mistrzem nie zgodzić, gdy pod

rozagę bierzemy proces kształtowania serc i umysłów młodego pokolenia. Tegoroczna edycja II Wojewódzkiego Konkursu Historycznego, który odbył się 15 maja w Zespole Szkół Technicznych im. gen. Władys-

ława Andersa w Białymstoku, pokazała, że młodzieży potrzeba dobrych wzorców, autorytetów, szczególnie w dobie kryzysu klasycznych wartości.

Konkurs skierowany był do uczniów szkół gimnazjalnych i ponad-

gimnazjalnych województwa podlaskiego. Jego celem było nie tylko przybliżenie młodzieży sylwetki i działalności gen. Władysława Andersa, który całym swoim życiem manifestował, że nie istnieją granice odwagi i poświęcenia z miłości do Ojczyzny, ale także rozbudzanie zainteresowania historią Polski.

Uczestnicy konkursu – zgodnie z regulaminem – mogli wykonać pracę w formie filmu, prezentacji multimedialnej lub w postaci pracy plastycznej (techniką dowolną). Ocenie podlegały m.in.: oryginalność przedstawienia postaci generała Andersa i jego dokonań, poziom merytoryczny (historyczny) przekazu, chronologia historyczna, wygląd estetyczny prac czy też wykorzystane źródła. Ku uciesze organizatorów zainteresowanie konkursem przerosło oczekiwania, bowiem efektem finalnym było 97 prac (w tym 5 filmów, 44 prezentacje multimedialne oraz 48 prac plastycznych, m.in.: z takich miejscowości, jak Augustów, Czyżew, Filipów, Kolno, Kransnopol, Łomża, Przytuły, Siemiatycze, Sobolewo, Suwałki, Szepietowo, Tykocin czy Zambrów). W skład jury konkursowego powołanego przez organizatora weszli: Natalia Filinowicz – historyk, pracownik Ośrodka Badań Historii Wojskowej Muzeum Wojska w Białymstoku oraz Jarosław Wasilewski – historyk z Biura Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej w Białymstoku. Uczestniczący w spotkaniu

zaproszeni goście mogli zapoznać się z nagrodzonymi pracami na towarzyszącej wydarzeniu wystawie pokonkursowej.

Udział i zaangażowanie młodzieży w konkursie o tematyce patriotycznej dało jej możliwość żywego obcowania z historią i kulturą narodu. Różnorodność prac konkursowych pokazała nam, że patriotyzm ma różne wymiary i nie jest obcy dorastającemu pokoleniu, chociaż powoli staje się w jego oczach reliktem przeszłości. Można o patriotyzmie mówić językiem współczesnej młodzieży (np. rapując), pokazać go metodą decoupage-u lub pirografii. Wszystkim wyróżnionym serdecznie gratulujemy.

W kategorii praca plastyczna – szkoła gimnazjalna:

I MIEJSCE Wiktoria Mulewska, Gimnazjum Publiczne nr 2 w Zespole Szkół z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II w Siemiatyczach, opiekun: Elżbieta Karpiuk.

I MIEJSCE Aleksandra Gogolewska, Publiczne Gimnazjum nr 9 im. 2 Korpusu Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie w Białymstoku, opiekun: Halina Sztachelska.

I MIEJSCE Michał Klepacki, Publiczne Gimnazjum nr 12 im. mjr Henryka Dobrzańskiego ps. „Hubal” w Białymstoku, opiekun: Katarzyna Charyton.

II MIEJSCE Wiktoria Podbielska,

Zespół Szkół im. Elizy Orzeszkowej w Sobolewie, opiekun: Małgorzata Pañkowska.

II MIEJSCE Marcin Siekierko, Gimnazjum Publiczne nr 2 w Zespole Szkół z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II w Siemiatyczach, opiekun: Elżbieta Karpiuk.

II MIEJSCE Wiktoria Toczydłowska, Gimnazjum im. Jana Klemensa Branickiego w Zespole w Tykocinie, opiekun: Ireneusz Przeździecki.

III MIEJSCE Wiktoria Węglowska, Gimnazjum nr 2 Zespołu Szkół nr 4 w Suwałkach, opiekun: Marzena Romanowska.

III MIEJSCE Weronika Ozorowska, Publiczne Gimnazjum nr 12 im. mjr Henryka Dobrzańskiego ps. „Hubal” w Białymstoku, opiekun: Katarzyna Charyton.

III MIEJSCE Julia Świacka, Gimnazjum Zespołu Szkół w Krasnopolu, opiekun: Katarzyna Niemkiewicz-Koneszko.

W kategorii praca plastyczna – szkoła ponadgimnazjalna:

I MIEJSCE Aleksandra Kasperuk, II Liceum Ogólnokształcące w Siemiatyczach, opiekun: Alicja Smoktunowicz.

I MIEJSCE Karolina Budziszewska, I Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Konarskiego w Zambrowie, opiekun: Maria Dąbrowska.

I MIEJSCE Marta Barszczewska, Zespół Szkół Gastronomicznych w Białymstoku, opiekun: Wojciech Brański.

II MIEJSCE Kamila Winnicka, Zespół Szkół Zawodowych nr 5 im. gen. Ignacego Prądzyńskiego w Białymstoku, opiekun: Małgorzata Jarmocik.

II MIEJSCE Maksymilian Michałowski, Zespół Szkół Technicznych im. gen. Władysława Andersa w Białym-

stoku,
opiekun: Krzysztof Pogorzelski.

III MIEJSCE Aleksandra Pachucka,
Technikum nr 1 im. 2 Korpusu
Polskiego w Augustowie,
opiekun: Jadwiga Motuk.

III MIEJSCE Ewelina Łazarczyk,
I Liceum Ogólnokształcące im. Adama
Mickiewicza w Kolnie,
opiekun: Maria Jolanta Rumińska.

Wyróżnienie:
Patrycja Fiertek, I Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Kolnie,
opiekun: Maria Jolanta Rumińska.

Olga Szczęsna, I Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Kolnie,
nauczyciel Maria Jolanta Rumińska.

W kategorii FILM – szkoła ponadgimnazjalna:

I MIEJSCE Filip Dziekoński,
Publiczne Gimnazjum nr 32 Dwujęzyczne w Białymstoku,
opiekun: Ewa Sobecka.

II MIEJSCE Katarzyna Mikucka,
Gimnazjum im. Kard. Stefana Wyszyńskiego w Przytułach,
opiekun: Wiesława Wiśniewska.

III MIEJSCE Kamil Karwowski,
Gimnazjum im. Kard. Stefana Wyszyńskiego w Przytułach,
opiekun: Krzysztof Tarasko.

W kategorii FILM – szkoła ponadgimnazjalna:

I MIEJSCE Szymon Suchocki,
Technikum Zespołu Szkół Mechanicznych Centrum Kształcenia Praktycznego nr 2 im. św. Józefa w Białymstoku,
opiekun: Jan Domagała.

I MIEJSCE Ewelina Mazewska,
Technikum nr 1 im. 2 Korpusu Polskiego w Augustowie,
opiekun: Jadwiga Motuk.

W kategorii prezentacja multimedialna – szkoła gimnazjalna:

I MIEJSCE Rafał Wyszynski,
Publiczne Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Szepietowie,
opiekun: Katarzyna Marcelak.

I MIEJSCE Aleksandra Gogolewska,
Publiczne Gimnazjum nr 9 im. 2 Korpusu Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie w Białymstoku,
opiekun: Halina Sztachelska.

II MIEJSCE Jakub Gołubkiewicz,
Gimnazjum Publiczne nr 2 w Zespole Szkół z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II w Siemiatyczach,
opiekun: Elżbieta Karpiuk.

II MIEJSCE Martyna Śmiarowska,
Gimnazjum im. Kard. Stefana Wyszyńskiego w Przytułach,
opiekun: Krzysztof Tarasko.

III MIEJSCE Julia Olszak, Gimnazjum Zespołu Szkół w Czyżewie,
opiekun: Adam Pieńkowski.

III MIEJSCE Łukasz Daciuk,
Gimnazjum Publiczne nr 2 w Zespole Szkół z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II w Siemiatyczach,
opiekun: Elżbieta Karpiuk.

III MIEJSCE Seweryn Moczulewski,
Gimnazjum nr 7 w Zespole Szkół nr 10 z Oddziałami Integracyjnymi w Suwałkach,
opiekun: Aldona Bielecka.

W kategorii prezentacja multimedialna – szkoła ponadgimnazjalna:

I MIEJSCE Dawid Usnarski, Technikum nr 1 im. 2 Korpusu Polskiego w Augustowie,
opiekun: Jadwiga Motuk.

I MIEJSCE Sylwia Żyndul, Zespół Szkół Technicznych im. gen. Władysława Andersa w Białymstoku,
opiekun: Krzysztof Pogorzelski.

II MIEJSCE Daniel Jankowski,
Technikum nr 1 im. 2 Korpusu Polskiego w Augustowie,
opiekun: Jadwiga Motuk.

II MIEJSCE Marek Kondracki,
II Liceum Ogólnokształcące im. Polonii i Polaków na świecie w Augustowie,
opiekun: Danuta Kaszlej.

III MIEJSCE Natalia Kowalewska,
I Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Kolnie,
opiekun: Maria Jolanta Rumińska.

III MIEJSCE Marcin Zalewski,
Zespół Szkół Technicznych im. gen. Władysława Andersa w Białymstoku,
opiekun: Krzysztof Pogorzelski.

Halina Kondratiuk-Chudek
Krzysztof Pogorzelski
Zespół Szkół Technicznych
im. gen. Władysława Andersa
w Białymstoku

Podsumowanie Wojewódzkich Konkursów Przedmiotowych przeprowadzonych w szkołach podstawowych i gimnazjach w roku szkolnym 2016/2017

Oficjalnie zakończyły się Wojewódzkie Konkursy Przedmiotowe przeprowadzone w szkołach podstawowych i gimnazjach województwa podlaskiego w tym roku szkolnym.

Podobnie jak w poprzednich latach, zorganizowano 10 konkursów przedmiotowych w szkołach podstawowych oraz 16 – w gimnazjach.

Przyznanie tytułu laureata w każdym konkursie przedmiotowym uprawnia do otrzymania oceny celującej z danego przedmiotu na koniec roku szkolnego, a w przypadku uczniów gimnazjów, także do przyjęcia do wybranej szkoły ponadgimnazjalnej oraz do zwolnienia z egzaminu gimnazjalnego (w ustalonym zakresie). Uroczystości wręczenia

zaświadczeń zorganizowane zostały w Białymstoku, skupiając w jednym miejscu laureatów ze wszystkich powiatów województwa podlaskiego. Od wielu lat dostrzegalne jest bardzo duże zainteresowanie konkursami przedmiotowymi.

Udział szkół i uczniów w Wojewódzkich Konkursach Przedmiotowych w szkołach podstawowych i gimnazjach w roku szkolnym 2016/2017

Nazwa konkursu	Liczba uczestniczących szkół	Liczba uczestników na poszczególnych stopniach			Liczba przyznanych tytułów	
		szkolny	rejonowy	wojewódzki	finalistów	laureatów
szkoła podstawowa	291	11453	1062	333	137	196
Wojewódzki Konkurs Historyczny	200	1256	112	12	0	12
Wojewódzki Konkurs Informatyczny	100	763	138	18	8	10
Wojewódzki Konkurs Języka Angielskiego	235	2352	158	58	3	55
Wojewódzki Konkurs Języka Białoruskiego	10	99	39	18	6	12
Wojewódzki Konkurs Języka Niemieckiego	15	131	18	16	11	5
Wojewódzki Konkurs Języka Polskiego	253	2176	187	66	31	35
Wojewódzki Konkurs Języka Rosyjskiego	16	87	35	10	0	10
Wojewódzki Konkurs Matematyczny	263	2415	147	65	34	31
Wojewódzki Konkurs Przyrodniczy	229	2026	210	65	41	24
Wojewódzki Konkurs z Plastyki	22	148	18	5	3	2
gimnazjum	200	16022	2607	908	456	451
Ponadwojewódzki Konkurs Wiedzy Obywatelskiej i Ekonomicznej	55	502	223	80	57	22
Wojewódzki Konkurs Biologiczny	179	1815	224	93	39	54
Wojewódzki Konkurs Chemiczny	151	1059	199	60	29	31
Wojewódzki Konkurs Fizyczny	124	698	88	61	18	43
Wojewódzki Konkurs Geograficzny	160	1240	237	59	24	35
Wojewódzki Konkurs Historyczny	175	1360	229	51	38	13
Wojewódzki Konkurs Informatyczny	83	610	78	55	45	10
Wojewódzki Konkurs Języka Angielskiego	190	2949	219	65	37	28
Wojewódzki Konkurs Języka Białoruskiego	12	132	53	26	7	19
Wojewódzki Konkurs Języka Francuskiego	24	86	34	23	3	20
Wojewódzki Konkurs Języka Hiszpańskiego	9	33	6	3	2	1
Wojewódzki Konkurs Języka Niemieckiego	76	493	126	35	12	23
Wojewódzki Konkurs Języka Polskiego	186	2229	338	117	58	59
Wojewódzki Konkurs Języka Rosyjskiego	83	430	64	37	21	16
Wojewódzki Konkurs Matematyczny	186	2223	453	135	62	73
Wojewódzki Konkurs z Plastyki	33	163	36	8	4	4
Ogółem	491	27475	3669	1241	593	647

Informacje

W bieżącym roku szkolnym do stopnia szkolnego konkursów przedmiotowych przystąpiło 27475 uczestników z 491 szkół (podstawowych oraz gimnazjów). Najpopularniejsze przedmioty konkursowe to: w szkołach podstawowych – matematyka, 2415 uczniów szkół podstawowych wzięło udział w tym konkursie, w gimnazjach – język angielski, w konkursie z tego przedmiotu uczestniczyło

2949 gimnazjalistów.

Do stopnia rejonowego ze wszystkich przedmiotów zakwalifikowano łącznie ponad 3,5 tys. uczestników – średnio ok. 13% uczestników stopnia szkolnego przeszło do następnego etapu. Do stopnia wojewódzkiego ze wszystkich konkursów zakwalifikowano 1241 uczestników, stanowili oni ok. 4,5% uczestników stopnia szkolnego.

Laureatami wszystkich kon-

kursów zostało w szkołach podstawowych – 164 uczniów, którzy uzyskali 196 tytułów laureata konkursu, w gimnazjach – 344 uczniów, którzy uzyskali 451 tytułów laureata konkursu. Stanowią oni ok. 2,4% uczestników stopnia szkolnego. Tytuł finalisty zdobyło 593 uczestników – 137 w szkole podstawowej i 456 w gimnazjum.

Liczba laureatów w szkołach podstawowych w r. szk. 2016/2017

Liczba uczniów z tytułem laureata				Liczba tytułów laureata
4 tytuły	3 tytuły	2 tytuły	1 tytuł	196
1	4	21	138	
164				

Liczba laureatów w gimnazjach w r. szk. 2016/2017

Liczba uczniów z tytułem laureata						Liczba tytułów laureata
6 tytułów	5 tytułów	4 tytułów	3 tytuły	2 tytuły	1 tytuł	451
1	3	3	13	55	269	
344						

W komisjach, które sprawdziły prace uczestników ze szkół podstawowych oraz gimnazjów, pracowało 691 nauczycieli na stopniu rejonowym oraz 279 nauczycieli na stopniu wojewódzkim. Podlaski Kurator Oświaty przekazał podczas uroczys-

tości podziękowania oraz gratulacje przewodniczącym komisji wojewódzkich uczestniczącym w przeprowadzeniu konkursów oraz dyrektorom szkół współpracującym przy organizacji konkursów.

Szczególnie uzdolnionym uczniom

– wielokrotnym laureatom, oprócz zaświadczeń i nagród książkowych Podlaskiego Kuratora Oświaty, wręczono także grawerzony Wojewody Podlaskiego i upominki w imieniu Marszałka Województwa Podlaskiego.

Wśród wielokrotnych laureatów, którym przyznano najwięcej tytułów, znaleźli się uczniowie szkół podstawowych oraz gimnazjów:

Imię i nazwisko ucznia		Nazwa szkoły	Liczba tytułów
szkoła podstawowa			
Maja	Karwowska	Szkoła Podstawowa nr 10 im. Jana Pawła II w Łomży	4
Mariusz	Kossakowski	Szkoła Podstawowa Nr 4 im. Sybiraków w Białymstoku	3
Zuzanna	Laskowska	Szkoła Podstawowa nr 16 im. Tadeusza Kościuszki w Białymstoku	3
Stanisław Antoni	Pańkowski	Społeczna Szkoła Podstawowa nr 4 PTO w Zespole Szkół Podlaskiego Towarzystwa Oświatowego w Białymstoku	3
Magdalena	Wojnar	Społeczna Szkoła Podstawowa nr 3 BTO w Białymstoku	3
gimnazjum			
Agnieszka	Szpakowska	Publiczne Gimnazjum nr 32 Dwujęzyczne w Białymstoku	6
Filip Artur	Bossowski	Publiczne Gimnazjum nr 32 Dwujęzyczne w ZSO nr 2 w Białymstoku	5
Magdalena Martyna	Staworko	Gimnazjum Sióstr Misjonarek Św. Rodziny im. Bł. Bolesławy Lament w Białymstoku	5
Monika	Wypych	Publiczne Gimnazjum nr 6 im. T. Kościuszki w Łomży	5

79 szkół podstawowych oraz 79 gimnazjów, spośród wszystkich w województwie podlaskim, może poszczycić się tym, że w gronie ich uczniów, w roku szkolnym 2016/2017, jest laureat Wojewódzkich Konkursów Przedmiotowych. Największa liczba tytułów laureata trafiła do szkół:

Nazwa szkoły	Liczba tytułów
szkoły podstawowe	
Szkoła Podstawowa nr 10 im. Jana Pawła II w Łomży	9
Prywatna Szkoła Podstawowa nr 1 w Białymstoku	9
Niepubliczna Szkoła Podstawowa św. św. Cyryla i Metodego w Białymstoku	8
Szkoła Podstawowa nr 4 w Zespole Szkół im. A. Mickiewicza w Bielsku Podlaskim	8
Społeczna Szkoła Podstawowa nr 3 BTO w Białymstoku	6
Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Juliusza Słowackiego w Białymstoku	6
Szkoła Podstawowa Nr 4 im. Sybiraków w Białymstoku	6
gimnazja	
Publiczne Gimnazjum nr 32 Dwujęzyczne w Białymstoku	108
Publiczne Gimnazjum Nr 17 Integracyjne w Białymstoku	31
Publiczne Gimnazjum nr 6 im. T. Kościuszki w Łomży	25
Gimnazjum im. Marii Konopnickiej w Suwałkach	20
Gimnazjum Sióstr Misjonarek Św. Rodziny im. Bł. Bolesławy Lament w Białymstoku	16
Publiczne Gimnazjum nr 3 im. Izabeli Branickiej w Białymstoku	15

Podlaski Kurator Oświaty, zwracając się do dyrektorów szkół, z których pochodzą laureaci Wojewódzkich Konkursów Przedmiotowych, podkreślił, iż sukcesy uczniów potwierdzają wysoki poziom nauki w szkole oraz odpowiedni system wychowania motywujący do nauki i pracy, promujący ambitną i kreatywną młodzież.

Pani Jadwiga Mariola Szczypiń przekazała uznanie wszystkim, którzy zdecydowali się na udział w konkursach, doceniając, że podejmują oni trud nauki, zdobywania wiedzy, jej stosowania w sytuacjach pozalekcyjnych. Jednocześnie, podziękowała nauczycielom, którzy z zaangażowaniem pracowali nad rozwijaniem pasji uczniów.

Uroczystości uatrakcyjniły występy artystyczne uczniów przygotowane przez nauczycieli i uczniów Szkoły Podstawowej nr 1 w Białymstoku oraz Zespołu Szkół Katolickich w Białymstoku.

Hanna Marek
starszy wizytator
Kuratorium Oświaty
w Białymstoku

Wypoczynek letni dzieci i młodzieży w 2017 roku

Akcja „Bezpieczne wakacje 2017” rozpoczęta!

Podlaski Kurator Oświaty oraz służby realizujące zadania w zakresie wypoczynku dzieci i młodzieży prowadzą szereg działań służących organizowaniu bezpiecznego i atrakcyjnego wypoczynku. W tym celu w województwie podlaskim zostały zorganizowane trzy spotkania dla organizatorów wypoczynku letniego: w Suwałkach, Łomży i Białymstoku. Wzięło w nich udział około 70 organizatorów oraz przedstawiciele Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej, Komendy Wojewódzkiej Policji, Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej oraz Podlaskiego Oddziału Straży Granicznej. Jednym z tematów spotkań były poniższe zasady zgłaszania bezpiecznego wypoczynku.

1. Wypoczynek organizowany dla dzieci i młodzieży w celach rekreacyjnych lub regeneracji sił fizycznych i psychicznych, połączony ze szkoleniem lub pogłębianiem wiedzy, rozwijaniem zainteresowań, uzdolnień lub kompetencji społecznych dzieci i młodzieży, trwający nieprzerwanie co najmniej 2 dni, w czasie ferii letnich i zimowych oraz wiosennej i zimowej przerwy świątecznej, w kraju i za granicą, w szczególności w formie kolonii, półkolonii, zimowiska, obozu i biwaku.

2. Każda forma wypoczynku - kolonie, obozy, półkolonie, biwaki, wyjazdy oazowe, powinna być zorganizowana zgodnie z przepisami dotyczącymi wypoczynku dzieci i młodzieży, tj.:
- ustawą z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 2016, poz. 1943 z późn. zm.),

- rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży (Dz. U. poz. 452).

3. Organizatorem wypoczynku mogą być szkoły i placówki, przedsiębiorcy, osoby fizyczne, prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej w celu zarobkowym lub niezarobkowym, takie jak: stowarzyszenia, kluby sportowe, szkoły językowe lub parafie.

4. Każdy organizator wypoczynku zobowiązany jest zgłosić wypoczynek do kuratorium oświaty:

- drogą elektroniczną poprzez wypeł-

nienie formularza on-line na stronie Ministerstwa Edukacji Narodowej <http://wypoczynek.men.gov.pl>,

- podpisany wydruk wypełnionego formularza elektronicznego zamieszczonego w bazie wypoczynku należy przesłać do Kuratorium Oświaty w Białymstoku (decyduje data stempla pocztowego) lub dostarczyć osobiście. Możliwe jest również użycie podpisu elektronicznego – wówczas wysłanie wersji papierowej nie jest wymagane.

Baza wypoczynku to zbiór danych o organizatorach wypoczynku i zgłoszonych przez nich formach wypoczynku dzieci i młodzieży. Kurator weryfikuje zgłoszenie i niezwłocznie odsyła do korekty albo akceptuje, zamieszczając w bazie wypoczynku. Służby zobowiązane do pełnienia nadzoru nad organizacją wypoczynku dzieci i młodzieży w zakresie swoich kompetencji, otrzymują z bazy wypoczynku informację umożliwiającą podjęcie niezbędnych działań nadzorczych. Z bazy korzystają również rodzice, którzy mogą sprawdzić, czy organizator wypoczynku ich dzieci spełnia warunki określone w przepisach prawa.

5. Zgłoszenia dokonuje się:

- najpóźniej 21 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku w przypadku wypoczynku poza miejscem zamieszkania w kraju,

- najpóźniej 14 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku w przypadku półkolonii oraz wypoczynku za granicą,

- najpóźniej na 7 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi, np. koniecznością organizowania działań adresowanych do dzieci i młodzieży w związku z negatywnymi skutkami klęsk żywiołowych, organizowanie wypoczynku ze środków publicznych na organizację wypoczynku lub dofinansowanie dla uczestników z rodzin o niskim statusie ekonomicznym.

W przypadku niedopełnienia wyżej wymienionych terminów wydawane będą decyzje administracyjne o odmowie umieszczenia zgłoszenia wypoczynku w bazie. Wypoczynek może się odbyć wyłącznie po umieszczeniu zgłoszenia wypoczynku w bazie wypoczynku, w przeciwnym razie na organizatora zostanie nałożona kara grzywny.

6. Zgłoszeniu do bazy wypoczynku nie podlega zamiar zorganizowania wypo-

czynku przez szkołę lub placówkę, trwający do 3 dni. Dyrektor szkoły lub placówki zawiadamia organ prowadzący oraz organ sprawujący nadzór pedagogiczny o zamiarze zorganizowania wypoczynku, przekazując tym organom kartę wypoczynku, której wzór określa rozporządzenie w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży.

Do zadań Podlaskiego Kuratora Oświaty należy również powierzenie i wspieranie wykonania zadań publicznych w zakresie zorganizowania w roku 2017 letniego wypoczynku dla dzieci i młodzieży szkolnej z terenu województwa podlaskiego. W tym roku bezpłatne kolonie dla 320 uczniów zostały zorganizowane przez:

1. Towarzystwo Przyjaciół Dzieci Oddział Okręgowy w Suwałkach – w Czarnym Dunajcu oraz Zakopanem.

2. Zachodniopomorski Związek Towarzystw Krzewienia Kultury Fizycznej w Szczecinie – w Białym Dunajcu.

3. Polskie Towarzystwo Krajoznawcze w Zielonej Górze – w Wiśle.

Dofinansowanie do wypoczynku w łącznej kwocie 132 000 zł otrzymało 20 organizacji pożytku publicznego. Środki te zostaną przeznaczone na organizację kolonii, półkolonii, obozów harcerskich i sportowych.

Ministerstwo Sportu i Turystyki rekomenduje akcję „Bezpieczna woda”. Jest to edukacyjno-informacyjne przedsięwzięcie dotyczące promowania bezpiecznego zachowania dzieci i młodzieży. Jego odbiorcami są przede wszystkim dzieci i młodzież szkolna, ale także nauczyciele, wychowawcy, opiekunowie i rodzice. Broszura do pobrania dostępna jest na stronie internetowej Ministerstwa Sportu i Turystyki pod linkiem <http://www.msport.gov.pl/turystyka/akcja-informacyjno-edukacyjna-bezpieczna-woda-2>.

Na stronie internetowej Kuratorium Oświaty w Białymstoku w zakładce „Wypoczynek” znajdują się bieżące informacje dla organizatorów i uczestników wypoczynku.

Serdecznie zachęcamy Rodziców do sprawdzania, czy wypoczynek w którym mają wziąć udział dzieci, został umieszczony w ogólnopolskiej bazie wypoczynku.

Magdalena Kozłowska
Kuratorium Oświaty
w Białymstoku

IX Edycja Ogólnopolskiej Olimpiady „Myśli Jana Pawła II”

Już po raz dziewiąty uczniowie szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych uczestniczą w Ogólnopolskiej Olimpiadzie „Myśli Jana Pawła II”. Tegoroczna edycja Olimpiady przebiega pod hasłem „Totus Tuus - Maryjny Papież Jan Paweł II”. Celem Ogólnopolskiej Olimpiady „Myśli Jana Pawła II” jest kształtowanie świadomości i postaw młodego pokolenia poprzez przybliżenie wartości zawartych w nauczaniu Jana Pawła II i ukazanie znaczenia chrześcijańskiego systemu wartości.

Organizatorami Olimpiady są: Kuratorium Oświaty w Białymstoku, Wydział Katechetyczny Kurii Metropolitalnej Białostockiej, Wydział Nauczania Kurii Diecezjalnej w Łomży, Wydział Nauczania Kurii Diecezjalnej w Elku, Wydział Katechezy i Szkolnictwa Katolickiego Kurii Diecezjalnej w Drohiczynie i Podlaska Rodzina Szkół im. Jana Pawła II.

Olimpiadę honorowym patronatem objęli: Ks. Arcybiskup Edward Ozorowski – Metropolita Białostocki, Ks. Biskup Tadeusz Pikus – Biskup Drohiczyński, Ks. Biskup Janusz Stepnowski – Biskup Łomżyński, Ks. Biskup Jerzy Mazur – Biskup Elcki, Anna Zalewska – Minister Edukacji Narodowej, Jerzy Leszczyński – Marszałek Województwa Podlaskiego, Bohdan Józef Paszkowski – Wojewoda Podlaski.

Koordynatorami IX Edycji Ogólnopolskiej Olimpiady „Myśli Jana Pawła II” są dwie szkoły: Gimnazjum nr 1 im. Jana Pawła II w Sokółce i Zespół Szkół w Sokółce.

W IX Edycji Olimpiady wzięły udział szkoły z 13 województw: dolnośląskiego, kujawsko – pomorskiego, lubelskiego, łódzkiego, małopolskiego, mazowieckiego, opolskiego, podlaskiego, podkarpackiego, warmińsko – mazurskiego, wielkopolskiego, śląskiego i świętokrzyskiego. I stopień Ogólnopolskiej Olimpiady został przeprowadzony 12 stycznia 2017 roku. Do etapu szkolnego przystąpiła młodzież z 121 szkół: 633 uczniów gimnazjów i 312 uczniów szkół ponadgimnazjalnych. II Stopień Olimpiady odbył się 27 kwietnia 2017 roku. Uczestniczyło w nim 233 uc-

niów: w tym 153 gimnazjalistów i 80 uczniów szkół ponadgimnazjalnych.

Etap wojewódzki IX Edycji Ogólnopolskiej Olimpiady „Myśli Jana Pawła II” na Podlasiu.

27 kwietnia 2017 roku, w trzecią rocznicę kanonizacji Jana Pawła II, w Gimnazjum nr 1 im. Jana Pawła II w Sokółce odbył się wojewódzki etap IX Ogólnopolskiej Olimpiady „Myśli Jana Pawła II”.

Uczestnicy drugiego etapu Olimpiady, ich opiekunowie, zaproszeni goście oraz dyrekcja, nauczyciele i uczniowie Gimnazjum nr 1 im. Jana Pawła II wraz z poczem sztandarowym wzięli udział we mszy świętej sprawowanej w Kolegiacie pw. Św. Antoniego Padewskiego w Sokółce. Eucharystii przewodniczył Jego Ekscelencja Ks. Arcybiskup Edward Ozorowski – Metropolita Białostocki.

Uroczyste rozpoczęcie Olimpiady „Myśli Jana Pawła II” miało miejsce w sali gimnastycznej gimnazjum. W wydarzeniu uczestniczyło wielu gości: Ks. Arcybiskup Edward Ozorowski - Metropolita Białostocki, Jadwiga Mariola Szczypiń - Podlaski Kurator Oświaty, przedstawiciele władz samorządowych, dyrektorzy szkół, księża, katecheci i nauczyciele. Słowo do zgromadzonych skierował Ks. Arcybiskup Edward Ozorowski. Otwarcia Olimpiady dokonała pani

Kurator Oświaty Jadwiga Mariola Szczypiń. Następnie 65 gimnazjalistów i 30 uczniów szkół ponadgimnazjalnych z województwa podlaskiego rozwiązywało test pisemny zawierający zamknięte i otwarte pytania. W tym czasie goście, opiekunowie, rodzice i nauczyciele spotkali się w Sali Pielgrzyma przy kościele św. Antoniego w Sokółce, gdzie został wyświetlony film o Eucharystycznym Wydarzeniu w Sanktuarium Najświętszego Sakramentu wraz ze świadectwami. Oczekując na wyniki uczestnicy wydarzenia obejrzeli zachwycające i barwne popisy mažorettek działających przy Gimnazjum nr 1 im. Jana Pawła II w Sokółce. Młodzież tej szkoły zaprezentowała również montaż słowno-muzyczny pt. „Dla Ciebie”.

Po ogłoszeniu wyników przez Przewodniczącego Komitetu Wojewódzkiego Olimpiady Ks. Bogdana Skłodowskiego, wręczono nagrody i dyplomy laureatom etapu wojewódzkiego w kategorii gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych. Każdy uczestnik Olimpiady otrzymał książkę pt. „Jak żyć po chrześcijańsku? Jan Paweł II odpowiada na najważniejsze pytania”, oraz książkę wydaną przez Gimnazjum nr 1 im. Jana Pawła II w Sokółce pt. „Od Was zależy jutrzejszy dzień”, zawierającą wiersze i fotografie nagrodzone w konkursach o Patronie zorganizowanych w szkole w latach

2012–2016.

Na Podlasiu finalistami etapu wojewódzkiego IX Ogólnopolskiej Olimpiady „Myśli Jana Pawła II” w kategorii gimnazjum zostali:

-Jakub Jańczak - Publiczne Gimnazjum nr 32 Dwujęzyczne w Białymstoku,

-Aleksandra Oleksiuk - Gimnazjum nr 2 im. Jana Pawła II w Siemiatyczach,

-Karolina Tysza - Gimnazjum im.

Jana Pawła II w Kolnie.

Finalistami w kategorii szkół ponadgimnazjalnych zostali:

-Izabela Maria Truszkowska - Zespół Szkół w Drohiczynie – Liceum Ogólnokształcące im. J.I. Kraszewskiego,

-Aleksandra Grodzka - Zespół Szkół Ogólnokształcących i Policealnych w Wysokiem Mazowieckiem,

-Justyna Ławrynowicz - Zespół Szkół im. gen. Nikodema Sulika w Dąbrowie

Białostockiej.

Zwycięzcy etapu wojewódzkiego będą reprezentowali województwo podlaskie na etapie ogólnopolskim, który odbędzie się 12 czerwca 2017r. w Zespole Szkół w Sokółce.

Joanna Babik
Lider Zespołu do Spraw
Patrona Szkoły
nauczyciel Gimnazjum nr 1 im.
Jana Pawła II
w Sokółce

Dlaczego warto zdobyć certyfikat językowy?

Nikt już dzisiaj nie ma wątpliwości, że dobrze jest znać języki obce. Dobra znajomość języka angielskiego to standard. Bez niej trudno otrzymać lepiej płatną pracę czy czuć się pewniej i swobodniej podczas wyjazdów zagranicznych. Czy znajomość tylko języka angielskiego wystarczy, żeby odnaleźć się na rynku pracy? Jakiego języka warto się jeszcze uczyć? Niewątpliwie na pierwszym miejscu należałoby postawić kryterium przydatności. Z racji sąsiedztwa, język niemiecki jest bardzo istotny dla nas. Trzeba wiedzieć, że 40% turystów przybywających do Polski pochodzi z Niemiec. Polacy również chętnie odwiedzają kraje niemieckojęzyczne. Wyprawy do naszego zachodniego sąsiada stanowią 35% wszystkich podróży.

To Niemcy mają dla polskich studentów największą liczbę stypendiów. Młodzi ludzie studiując w Niemczech mają możliwość nie tylko poznać lepiej język, ciekawą kulturę ale również poznać nowych ludzi i ich wizję współczesnego świata.

Niemcy są naszym największym partnerem handlowym. Polscy pracodawcy coraz częściej potrzebują pracowników z dobrą znajomością języka niemieckiego. Wielu polskich fachowców znakomicie odnajduje się na niemieckim rynku pracy. Oczywiście najbardziej cenieni są na nim ci fachowcy, którzy posiadają certyfikat zaświadczaający o znajomości języka,

przynajmniej w stopniu komunikatywnym.

Jakie są certyfikaty i czy warto je zdobyć, żeby potwierdzić znajomość języka niemieckiego?

Europejski System Opisu Kształcenia Językowego wprowadził wspólną skalę biegłości językowej na 6 różnych poziomach (A1, A2, B1, B2, C1, C2) i szczegółowo określił wymagane umiejętności na każdym z nich.

Trzy podstawowe poziomy kompetencji językowych, które pozwalają na stałą ocenę postępów w nauce języka, na każdym poziomie nauczania to: poziom podstawowy (A1, A2), poziom samodzielności (B1, B2), poziom biegłości (C1, C2).

Przy ocenie biegłości językowej należy zwrócić uwagę na fakt, że dana osoba może równocześnie reprezentować różne poziomy w zależności od umiejętności. Na przykład, jeśli chodzi o rozumienie ze słuchu lub rozumienie tekstu (tzn. sprawność receptywną) może reprezentować poziom B1, natomiast umiejętność komunikacji tej osoby może być oceniona na poziomie A2. Często zdarza się, że sprawności receptywne (słuchanie i czytanie ze zrozumieniem) rozwinięte są dużo lepiej od produktywnych (mówienie, pisanie).

Dzieci i młodzież mogą przystąpić w Goethe-Institut lub w Ośrodkach Egzaminacyjnych Goethe-Institut na 3 poziomach A1, A2 oraz B1.

Dorośli na 6 poziomach. Na wszystkich poziomach sprawdza się zrozumienie tekstu słuchanego i pisanego oraz sprawność pisania i formułowania wypowiedzi ustnych.

Goethe- Zertifikat A1: Fit in Deutsch 1 jest egzaminem dla dzieci i młodzieży w wieku 10-16 lat. Potwierdza znajomość języka niemieckiego na poziomie początkującym i odpowiada poziomowi biegłości A1. Egzamin pisemny trwa 60 min., ustny 15 min. Goethe-Zertifikat A1: Start Deutsch 1 zakłada podstawową znajomość języka i jest egzaminem dla osób dorosłych. Egzamin pisemny trwa 65 min., ustny 15 min.

Goethe- Zertifikat A2: Fit in Deutsch jest egzaminem dla dzieci i młodzieży w wieku 12-16 lat, oraz dla dorosłych. Potwierdza podstawową znajomość języka niemieckiego na poziomie biegłości A2. Egzamin pisemny trwa 90 min., ustny 15 min.

Goethe-Zertifikat B1 jest egzaminem z języka niemieckiego dla młodzieży i dorosłych. Potwierdza on kompetencje językowe na trzecim poziomie biegłości B1. Egzamin pisemny trwa 165 min., ustny 15 min.

Goethe-Zertifikat B2 zakłada znajomość języka niemieckiego w zaawansowanym stopniu. Egzamin odpowiada czwartemu poziomowi kompetencji językowej (B2) w sześciostopniowej skali kompetencji Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Przystąpić mogą do niego

Informacje

młodzież i dorośli. Egzamin pisemny trwa 190 min., ustny 15. min. Goethe-Zertifikat C1 zakłada bardzo zaawansowaną znajomość języka. Odpowiada piątemu poziomowi (C1). Egzamin pisemny trwa 190 min., ustny 10-15. min.

Goethe-Zertifikat C2: Großes Deutsches Sprachdiplom zakłada bardzo zaawansowaną znajomość języka i stanowi dokument świadczący o szóstym i najwyższym poziomie – C2. Taką znajomością języka nie zawsze może się wykazać nawet jego macierzysty użytkownik. Egzamin pisemny trwa 195 min., ustny ok. 15. min.

Certyfikat językowy nie tylko umożliwia przejrzyste określenie umie-

jętności językowych, ale przede wszystkim ma ogromną funkcję motywacyjną. Uczący się uzyskują informację o tym, na jakim poziomie mówią, rozumieją, czytają i piszą oraz jakie zrobili postępy. Mogą zaplanować swą naukę języka, uzyskując kolejne certyfikaty i tym samym przejmując odpowiedzialność za własny proces uczenia się. Uzyskanie certyfikatu to powód do dumy i zwiększenie szans na udział w programie wymiany uczniów, czy też studentów Erasmus+.

Do studiowania w Niemczech wymagane są certyfikaty Goethe-Zertifikat B2 lub Goethe-Zertifikat C1. Na wielu uczelniach Unii Europejskiej posiadanie jednego z certyfikatów Goethe-Institut daje dodatkowe korzyś-

ci w postaci punktów kredytowych. Bliższe informacje o certyfikatach Instytutu Goethego można znaleźć na stronie: <https://www.goethe.de/ins/pl/pl/sta/war/prf.html>

Dzieci, młodzież i osoby dorosłe zapraszamy do składania egzaminów na certyfikat w naszym ośrodku egzaminacyjnym przy Centrum Edukacji Nauczycieli w Białymstoku ul. Żłota 4.

Certyfikat Językowy Goethe-Institut to naprawdę dobra inwestycja w przyszłość.

Krystyna Łuniewska
konsultant ds. języka niemieckiego
Centrum Edukacji Nauczycieli
w Białymstoku

III Festiwal Tańca „Po prostu tańcz”

Niedawno odbyła się III edycja Festiwalu Tańca „Po prostu tańcz” pod Honorowym Patronatem Burmistrza Miasta Hajnówka. Wydarzenie miało miejsce w Hajnowskim Domu Kultury, który był partnerem tego przedsięwzięcia. Głównym celem festiwalu była popularyzacja tańca wśród dzieci, rozwijanie młodych talentów, propagowanie różnorodnych form tanecznych oraz wymiana doświadczeń i pomysłów między placówkami. W imprezie udział wzięło 12 zespołów tanecznych tj. 180 małych tancerzy oraz 20 opiekunów. Uczestnikami były dzieci ze wszystkich hajnowskich przedszkoli i Oddziału Przedszkolnego „Kraina Radosnych Maluchów” z Dubin. Gościnne wystąpiło 6 zespołów tanecznych, były to następujące zespoły: Zespół „Małolaty” z Domu Dziecka w Białowieży pod kierunkiem Barbary Nowackiej; Zespół „Mażoretki” z Hajnowskiego Domu Kultury pod kierunkiem Marii Gierasimiuk; Zespół „Gwiazdeczki” ze Szkoły Podstawowej w Orzeszkowie pod kierunkiem Anety Aleksiejuk; Zespół Tańca Ludowego „Przepiórki” z Hajnowskiego Domu Kultury instruk-

tor Justyna Birycka; Dziecięca Grupa Taneczna „X mini” z Hajnowskiego Domu Kultury instruktor Bożena Żyż; Szkoła Podstawowa nr 6 w Hajnówce klasa II D pod kierunkiem Julity Tokajuk; Natalia Pietruczuk oraz Aleksandra Wołczyk - wokalistki ze Studia Piosenki Estradowej pod kierunkiem Marty Gredel – Iwaniuk. Wszyscy zaproszeni goście z dużym

zainteresowaniem oglądali występy taneczne utalentowanych dzieci. Po każdym występie otrzymywały one dyplomy, drobne upominki, plakietki oraz pamiątkowe wspólne zdjęcie grupowe. Opiekunowie zespołów odbierali podziękowania. Jury oceniało w następującym składzie: Jolanta Stefaniuk - inspektor Oświaty Kultury i Sportu w Hajnówce; Bożena Żyż -

instruktor tańca Grupy „X- Mini” w HDK; Marta Gredel - Iwaniuk - instruktor śpiewu ze Studia Piosenki Estradowej w HDK. Miało ono trudny wybór gdyż poziom jaki zaprezentowali uczestnicy był bardzo wysoki. W trakcie obrad jury, odbył się występ gościnny Adama Kraśko, który zaprosił do zabawy tanecznej wszystkie dzieci. Po występie jury uroczyście ogłosiło wyniki. Trzy najlepsze zespoły w kategorii tańca otrzymały statuetki oraz nagrody główne.

I miejsce Przedszkole nr 1 w Hajnówce
Zespół „Przebojowe dzieciaki”

inscenizacja taneczna pt. "Taniec z kołami"

II miejsce Niepubliczne Przedszkole „Leśna Kraina”

Zespół Chłopaki i Dziewczyny z Leśnej Krainy - inscenizacja taneczna pt. „Let's twist again” pod kierunkiem Justyny Biryckiej, Katarzyny Sadowskiej – Owsieniuk

III miejsce Przedszkole nr 2 w Hajnówce

Koło teatralne „Bajkolandia” - taniec towarzyski pt. „Walc”

Wyróżnienia:

Przedszkole nr 5 z Oddziałami Żłobkowymi w Hajnówce Grupa 5 latki -

taniec nowoczesny „Mali Jacksonowie” pod kierunkiem Ewy Anchimiuk i Iwony Zaniewskiej – Ciep

Przedszkole nr 3 z Oddziałami Integracyjnymi w Hajnówce

Grupa „Żuberki” taniec ze wstążkami pt. „Wiosenny Walc” pod kierunkiem Jolanty Wołkowyckiej

Oddział Przedszkolny „Kraina Radosnych Maluchów” z Dubin

Grupa „Biedronki” układ tańca nowoczesnego pt. "Brazylijska Samba" pod kierunkiem Ireny Chodak

Wszystkim uczestnikom oraz nauczycielom przygotowującym zespoły serdecznie gratulujemy przepięknych występów tanecznych na scenie. Całe nasze przedsięwzięcie możliwe było dzięki sponsorom, którym dziękujemy za zaangażowanie i pomoc w realizacji III Festiwalu Tańca „Po prostu tańcz”. Festiwal rozwija się coraz bardziej z roku na rok i cieszy się coraz większym zainteresowaniem ze strony uczestników. Zapraszamy do nas w przyszłym roku.

Organizatorzy: Przedszkole nr 2 w Hajnówce

dyrektor Iwona Raszkievicz
nauczycielki

Mariola Krawczyńska,
Barbara Kiślak

Fotografia:
Zbigniew Dzwonkowski

Serdecznie dziękujemy

Zespół redakcyjny Podlaskich Wieści Oświatowych składa serdeczne podziękowania wszystkim Państwu, którzy w ostatnich miesiącach chcieli się podzielić z Czytelnikami swoimi pomysłami, realizowanymi przedsięwzięciami oraz opiniami, zwłaszcza w kwestii realizacji kierunków polityki oświatowej państwa. Ponadto, umożliwiło to nam włączenie się w kampanię informacyjną dotyczącą wdrażania reformy oświatowej.

Jeszcze raz dziękując za dotychczasową współpracę zapraszamy do takiej aktywności w nadchodzącym roku szkolnym. Ośmielamy się zaapelować o nadsyłanie artykułów już w okresie wakacji, które będziemy mogli publikować począwszy od wrześniowego numeru Podlaskich Wieści Oświatowych.

Zespół Redakcyjny Podlaskich Wieści Oświatowych

fot. Maritta Kossakowska

Podsumowanie Wojewódzkich Konkursów Przedmiotowych w Gimnazjach w roku szkolnym 2016/2017

